

Colofon

Dorpskrant Nederhemert is een zelfstandige uitgave voor de inwoners van de dorpen Nederhemert-Noord en Zuid.

De redactie bestaat uit:

Jenny van den Broek	Dirk Brugmans
Willemien Hobo	Gerrit Bouman
Carola Kuijntjes	Wim van der Toorn
René van de Werken	Gerda Kooijman

Info en tips:

Voor het aanleveren van tips, artikelen:

dorpskrant@dorpsraadnederhemert.nl

Voor advertenties: willemien.hobo@gmail.com

Verspreiding en abonnementen:

Dorpskrant Nederhemert wordt gratis verspreid onder alle inwoners van Nederhemert. Mensen buiten Nederhemert kunnen een abonnement nemen. Een ophaalabonnement kost € 25,- en een abonnement per post kost € 35,- per jaar.

Bezorging, klachten, nieuwe abonnees:

Dirk Brugmans 06-22838436

Advertenties:

De Dorpskrant Nederhemert wordt bekostigd door advertenties.

De prijzen zijn als volgt:

Advertentie omslag:

Hele pagina	- € 500,- per jaar
Halve pagina	- € 250,- per jaar
Kwart pagina	- € 125,00 per jaar

Advertentie binnenzijde:

Hele pagina	- € 120,- voor 1 uitgave	- € 440,- voor 1 jaar
Halve pagina	- € 65,- voor 1 uitgave	- € 220,- voor 1 jaar
Kwart pagina	- € 30,- voor 1 uitgave	- € 110,- voor 1 jaar
Achtste pagina	- € 20,- voor 1 uitgave	- € 60,- voor 1 jaar

Digitaal

Website: www.dorpsraadnederhemert.nl.

Facebook: Dorpskrant Nederhemert

Twitter: @DorpsrNhemert

Verantwoordelijkheid

De redactie van de dorpskrant draagt geen verantwoordelijkheid voor de inhoud van de bij hen aangeleverde artikelen en behoudt zich het recht om artikelen te weigeren of aan te passen als de redactie dat noodzakelijk vindt.

Contact met de gemeente:

Hebt u klachten over allerlei zaken binnen Nederhemert die ook de gemeente aan gaan, denk aan kapotte verlichting, verstopte riolering, overlast e.d., bel dan altijd met telefoonnummer. **0418-681681**. Ook kunt u klachten melden via de Buitenbeter app. De dorpskrant is niet bedoeld als klachtenplatform.

De contactpersonen binnen de gemeente zijn:

Diny van Aanholt, gebiedsregisseur van de gemeente Zaltbommel.

Zij is bereikbaar op het nummer 0418-681645 of 06-29024749.

Binnen de politie is er ook een contactpersoon voor de dorpen.

Voor ons is dat Shirley Doves, te bereiken via telefoonnummer

0900-8844

Dorpskrant Nederhemert

Jubilea

In deze dorpskrant heel wat aandacht voor diverse jubilea. Wat is dat eigenlijk, een jubileum? Onze Nederlandse taal verwoordt het onder andere als volgt: 'feest omdat iets een aantal jaren bestaat of iemand een aantal jaren iets gedaan heeft / feest van herdenking / viering van een gebeurtenis na een rond aantal jaren / feestelijke herdenking van de dag waarop iets gebeurde of begon'. In deze krant gaat het voornamelijk over de eerste vier van bovengenoemde punten. Onze postbode brengt al 12½ jaar alle liefdes- en belastingbrieven, rekeningen en verjaardagskaarten in de Hèmerse brievenbussen. Ze bracht vreugde en verdriet door de papieren die op de mat vielen.

Twee bedrijven bestonden respectievelijk 25 en 100 jaar. Beide al een hele tijd! Het ene bedrijf maar liefst vier keer zo lang als het andere. Maar ooit bestond het 100-jarige bedrijf ook 25 jaar en vond het toen ook al een lange tijd.

Vijf echtparen zeiden 50 jaar geleden "ja" tegen elkaar. Na de wittebroodsweken vloog de tijd voorbij. Terugkijkend zeggen ze allemaal: 'Wat is het snel gegaan'. De tijd is door hun vingers heen geglipt. Staand aan het begin van het huwelijk ziet het nieuwe echtpaar wat ook in deze krant staat, niet hoe snel je straks achteromkijkt naar wat mooi was, wat verdrietig was, wat dom en wat goed was. De tijd streek veel plooiën glad en die niet glad te strijken waren, zijn nu in de gezichten getekend. In deze krant vertellen ze allemaal hun verhaal. Lezend komt er soms een glimlach en soms een gevoel van verdriet en meeleven. Wat kan er in 50 jaar ontzettend veel gebeuren en wat kan je veel vergeten ook in die tijd.

Om niet te vergeten kunnen verhalen worden opgetekend en één dorpsgenoot deed dat letterlijk om al die gebeurtenissen, gewoontes en gebruiken niet te doen vergeten. Hij schreef ze voor zijn nageslacht. U kon ze lezen in deze krant en nu zijn ze opgetekend in een prachtig boek.

Zo mag de dorpskrant weer iets bijdragen aan wat nu is en wat is geweest. En in al die verschillende verhalen iets wat deze verhalen verbindt in het woordje **DANKBAARHEID**.

Gerda Kooijman – Groeneveld

Inhoudsopgave

Colofon en voorwoord	01
Inhoudsopgave	03
Nieuwtjes van de dorpsraad	05
Onze kleinste Hèmersen	07-09
Ceel van Heijkop 25 jaar houtsnijwerk	12-13
Autobedrijf van Loon 100 jaar	15-19
Een hobby: bij de jeugdbrandweer	23
Onze postbode 12 ½ jaar postbezorger	24-25
Nieuw bedrijf: Linda Hobo kapperssalon	27
De vrouw met de hond	28-29
Fietsclub TOP	29
Getrouwd: Gerald en Wilanka van Ooijen	31
Hèmers dialect	33
Gedicht 'De Maasdijs' van Quartiers	33
Twintig vragen aan Martine van Loon	35
Van een schippersvrouw	36-37
Uit de pastorie	38-39
Huwelijksjubileum: Bert en Nel van Aalst	42-43
Huwelijksjubileum: Gerrit en Jenneke van de Laar	44-45
Huwelijksjubileum: Gijs en Gerda van de Werken	46-47
Huwelijksjubileum: Roelof en Nees Oomen	48-49
Huwelijksjubileum: Hans en Ria de Grouw	50-51
Gouden echtparen in De Gaarde	51-52
Van een jonge moeder	53
Fotopagina Nederhemert	55
Onderwijs door de jaren heen	57-59
Het boek van Gijs van de Werken: Gijs vertelt	60-61
Maatschappij van Welstand	62-63
Uit de oude doos, krantenberichten 1954	65
Natuurinrichting Doornwaard Nederhemert	67
Van het Seniorencomité	69-71
Recept Paastiramisu met bokkenpootjes en paaseitjes	71
Kleurplaat voor jong en oud	73
Van de brandweer	75-76
De Boterbloem	76-77
Kom je meezingen---in een gezellig koor?	79
Rouw	80

Nieuwtjes van de dorpsraad

Het nieuwe jaar is inmiddels alweer een aantal maanden oud, waarbij wij nog wel wat dingen in onze agenda hebben. Wilt u daar graag iets aan toevoegen, schroom dan niet om contact op te nemen.

Geen inloop meer

Omdat er geen gebruik wordt gemaakt van het half uurtje inloop voor de vergadering hebben wij besloten dit niet meer te doen. U kunt uw ideeën, vragen, suggesties etc. mailen naar info@dorpsraadnederhemert.nl of zoek contact met 1 van onze dorpsraadleden, dan kijken we samen wat we ermee kunnen doen.

Extra AED

Omdat iedere seconde telt gaan we een extra AED ophangen in het dorp. Dankzij Gert-Jan Kuijpers hebben wij een mooie locatie daarvoor gevonden aan de Sterakker. Ons oog viel op deze locatie vanwege de centrale ligging en bereikbaarheid. Bij het dorpshuis hangt ook een AED.

Hanging Baskets

De gemeente stelt weer hanging baskets beschikbaar voor iedere kern, waarbij wij aan de gemeente hebben gevraagd om net als vorig jaar het aantal in ons dorp uit te breiden, waardoor onze straten weer fleurig zullen kleuren in de zomertijd.

Speeltuin Ormeling

Door diverse omstandigheden bij de gemeente is dit nog niet opgepakt. Er zal eerst geïnventariseerd worden waar er behoefte aan is in het dorp, waarna er verschillende plannen worden voorgesteld. Wij hopen dat dit allemaal spoedig in gang wordt gezet, waardoor er dit jaar nog iets concreets gebeurt.

Trapveldje

Er was goede hoop op een nieuwe locatie voor het trapveldje, maar helaas is dit niet realiseerbaar. Mocht u nog ergens een stukje grond hebben dat u beschikbaar wil stellen hiervoor dan vernemen wij dat graag.

Evenementen vanuit de dorpsraad

Als dorpsraad organiseren wij het ene jaar in de zomer iets en het jaar daarop in de winter. Afgelopen jaar hadden we de zomermarkt op de Sterakker, dus dit jaar zullen wij in de winter weer iets organiseren.

Kapot straatwerk en andere onderwerpen

Bij het gezondheidscentrum ontbraken er stoeptegels of lagen schuin en de kolk op het pannaveldje was verstopt of stuk. Als wij dit zien of horen, melden wij dit bij de gemeente via de BuitenBeter-app, waardoor dit snel bij de juiste afdeling terecht komt. U kunt deze app zelf ook downloaden en meldingen maken, zodat ons dorp er netjes uit blijft zien.

Onze kleinste Hemersen

*Een nieuw leven, in de moederschoot gegeven.
Wij danken de Schepper. Die dit meisje uit Zijn bewarende hand heeft gegeven.*

Anna Gerharda Nesia

*Arjan en Arinda van de Werken
Matthijs
Gerjan
Marilyn*

12 oktober 2023

Bezoek vinden we fijn, maar mag dit 's morgens of 's middags tijdens de kraamdagen zijn

*Boterbloemstraat 32
5317 MH Nederhemert*

EEN KIND, EEN WONDER
ZO KLEIN EN ZO BIJZONDER
STIL IS ONS HART BIJ DIT ZO GROTE GESCHENK
DANK AAN U, GOD VAN AL HET LEVEN
DAT U ONS EEN DOCHTERTJE EN ZUSJE HEBT GEGEVEN

INGEBORG RUTH
RUTH IS HET ZUSJE VAN ELOISE

JOHN & HANNEKE HOVESTADT - KLOP
KLAPROOSSTRAAT 19
5317 NC NEDERHEMERT

VOOR EEN BEZOEKJE GRAAG EVEN APPEN

RUTH

2 DECEMBER 2023

Onze kleinste Hemersen

♥
Iedereen mag het nu weten
Mijn broertje is geboren
Ik ben nu reuze blij
Want ik heb er een vriendje bij

Wilt je op bezoek komen
dan mag je mijn mama
even een appje sturen.

Levi van Aalst

17-12-2023

18.54 uur

4235 gram 52 cm

Zoon van Linda van Aalst
Broertje van Lana

Marthe
25 december 2023

De Heere, Die leven gaf en leven spaarde, verblijdde
ons met de geboorte van een dochtertje en zusje

Maria Pieterella
25 december 2023

Gerrit & Anna Bruygom - van Ooijen
Annelinde & Robert, Gerlice, Lieke, Hannah,
Leonora, Rebecca en Jurgen

Maasdijk 52, 5317 KR Nederhemert

Onze kleinste Hemersen

Zo onwijs welkom,

Mats
van Oaijen

02.33 uur

3554 gr

52 cm

Trotse ouders
Gerald & Wilanka
Korenbloemstraat 4 | 5317 NE Nederhemert

Als liefde leven vocht,
krijgt geluk een naam.

Mats

17 februari 2024

Naïma

29 februari 2024

Je kunt alles worden,
Je kunt alles zijn
Het is jouw leven
En jij bent de kapitein

Wil je mijn kleine zusje zien?
Bel dan even anders slaapt ze misschien

Wensen baby Hobo:
www.tijstje.nl/marouschka

Een liefde voor het leven
is opnieuw aan ons gegeven

Naïma
Willemina Artje

23:35 uur

4380 gram

56 cm

Trotse ouders en grote broer:
Peter, Marouschka en Inoah Hobo
Molendwarstraat 13 | 5317 NP | Nederhemert

25 JAAR 4000 WERKSTUKKEN CEEL VAN HEIJKOP

Zoals u in de Bommelerwaardgids elke week kunt zien, bestaat de gemeente Zaltbommel 25 jaar en werd er een oproep gedaan aan mensen die ook iets hebben met dat getal, om zich eens te melden.

Aangezien 'Houtsnijwerk Ceel van Heijkop' op 1 januari 1999 officieel met zijn bedrijf begon, meldde hij zich ook aan. Zodoende zit ik op een vrijdagmiddag bij Ceel in de Hofstraat.

Hoeveel uren hij al gebogen
over zijn werkstukken heeft
gezet, hoeveel hout er
inmiddels onder zijn handen is
doorgegaan, wie zal het zeggen?

Hij vertelt over zijn werk en laat mij alles zien. De machines die hij gebruikt, de opslagzolder waar nog voor heel veel houtsnijwerk hout ligt.

Hoeveel uren hij al gebogen over zijn werkstukken daar heeft gezeten, hoeveel hout er inmiddels onder zijn handen is doorgegaan, wie zal het zeggen? Bij benadering zullen het

wel bijna vierduizend grote en kleine werkstukken zijn die hij heeft gemaakt.

Uit een eerder interview weten we al veel over hem en hoe het alles is begonnen. In Nederland zijn er vijf van deze bedrijven die zich bedrijfsmatig met houtsnijwerk bezighouden.

Tussendoor hoor ik dat bijvoorbeeld in Oostenrijk en Zwitserland dit ambacht veel meer leeft. Daar zie je ook veel grafzerken van dit soort werk.

Als Ceel daar op vakantie is, wil hij ook graag daar bij zijn collega's een bezoek brengen.

De bezigheden van Ceel omvatten voornamelijk teksten, relatiegeschenken en restauratiewerk.

Teksten: in heel veel huizen hangt inmiddels een werk van Ceel, met daarop bijvoorbeeld de trouwtekst van een echtpaar, of een tekst die een bijzondere betekenis heeft voor de familie.

Hoe kan zoiets in zijn werk gaan? Zie bijvoorbeeld deze foto van hoe het begint. Iedereen zal wel begrijpen hoe veel ervaring en kennis nodig is om hier een mooi werk van te maken.

Er zijn ook veel uitvoeringen mogelijk van een dergelijk bord. Ik zag bijvoorbeeld een werk waar eerst het hout donker was gekleurd.

Later snijdt Ceel de tekst erin, zodat de letters mooi oplichten. De variatie is heel groot.

Bij **relatiegeschenken** kun je denken aan een mooi bord in kleur dat iemand krijgt als hij of zij zoveel jaren bij een bedrijf heeft gewerkt, organist is geweest of bij het afscheid als herinnering na een lang dienstverband. Als een tekst met een foto wordt aangeleverd, weet Ceel er allicht een mooie creatie van te maken. Vooral de werken waarin diepte zit zijn heel bijzonder. We kunnen dit gerust kunststukken noemen.

Vijftien meter lijstwerk voor historisch gebouw, met de hand gesneden.

Ook heel leuk vindt Ceel het om iets heel ouds te mogen **restaureren**. Daarvoor gaat hij dan met zijn bus op pad. Dat hij dan iets in een kerk of een huis van honderden jaren oud mag doen, om het weer in orde te maken. Dat kan gaan over een trap in een herenhuis, of over onderdelen van orgels, decoraties aan de goten of gevels van oude huizen enzovoort.

Dat daarbij vaak veel improvisatie en creativiteit wordt gevraagd, spreekt voor zich.

Echter, iemand met zo veel ervaring als Ceel komt er allicht wel uit.

We kunnen besluiten dat dit ambacht echt niet een stoffig iets is, maar een levendig ambacht, waar een kunstzinnige inslag niet gemist kan worden.

In de Bommelerwaardgids spreekt Ceel de wens uit, dat de vele bedrijven die ons dorp telt, nog lang in goede gezondheid mogen voortgaan. Wij wensen hem voor zijn bedrijf datzelfde toe.

Gerrit Bouman

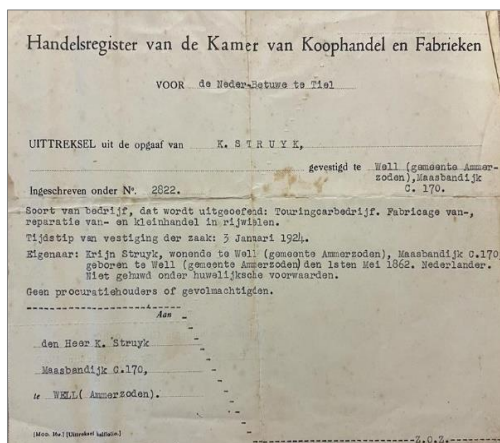
Van zoon op zoon op zoon

al 100 jaar Autobedrijf van Loon

Begin 1900 was het rijden van een auto een luxe die men alleen als notaris, dokter of dominee kon permitteren. De fiets was betaalbaarder en daarom geliefd bij velen. Vanuit deze vraag ontstond het aanbod voor realisatie, onderhoud en reparatie aan de tweewieler. Krijn Struijk (1862-1946) richtte hiervoor aan de dijkwoning te Wellseind een werkplaats in. Hij bouwde en repareerde de fietsen helemaal zelf. Zo werd men in het kleine dorpje aan de Maas volledig ontzorgd. In april 1907 werd Krijn opa van Johan van Loon. Krijn droeg de liefde voor het vak over aan zijn kleinzoon. Johan was met regelmaat tussen de tweewielers te vinden en

Sleutelde graag met zijn opa aan de fietsen. Voor Krijn werd het tijd om afscheid te nemen van zijn onderneming en een opvolger te zoeken. Lang nadenken bleek niet nodig want de gegadigde was dagelijks in zijn winkel en werkplaats te vinden. Kleinzoon Johan van Loon werd eigenaar van het tweewielerbedrijf en veranderde het dan ook naar zijn familienaam. Johan stapte vervolgens naar de toenmalige Kamer van Koophandel. Op 3 januari 1924 was Firma Van Loon dan officieel een feit.

Nadat Johan trouwde met Dien Bodmer uit Nederhemert, werden zij ouders van zoon Anton (*bij de meesten ook wel bekend als Toon de*

Pas). Toon werd geboren aan de Wellseindsedijk in Wellseind, de plaats waar ook het bedrijf te vinden was, alhoewel het destijds de Maasbandijk in Well genoemd werd.

Johan senior besloot een luxe auto aan te schaffen t.b.v. taxivervoer. Hiermee werd de basis van het

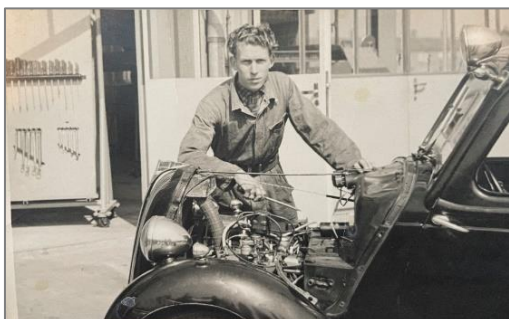

taxibedrijf gelegd. Later werd er ook in en rond de oorlog groepsvervoer aangeboden. Er werden arbeiders naar bijvoorbeeld het vliegveld van Eindhoven of Philips vervoerd, maar ook naar de Biesbosch en de haven van Rotterdam. De tweede luxe auto die diende als taxi volgde korte tijd later.

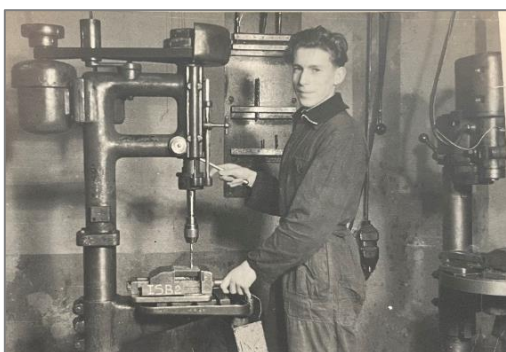

Het taxivervoer was voor Johan zijn lust en zijn leven en dat bleef hij ook in de oorlog zo lang mogelijk volhouden. Helaas werden deze toch door de Duitsers in beslag genomen en zelf werd hij afgevoerd naar

Duitsland. In Culemborg lukte het hem om te ontsnappen en daarom werd er in de dijk van Wellseind een onderduikruimte

gemaakt. Zijn grote wens om toch weer een taxibus te hebben, liet hij niet varen. Er werd een bus gekocht en de wielen en accu bewaarden ze bij familie Rooijens aan de Onderweg.

namen eigen wielen en een accu mee.

Vervolgens hield Johan zich een tijdje rustig en kocht in 1947 een nieuwe Ford als taxibus. Aan de eigen taxi's werd ondertussen gesleuteld en door de toenemende populariteit van de auto als vervoersmiddel, werd de vraag hiernaar groter. Daarom werd begin 1950 de werkplaats uitgebreid. Zoon Toon groeide op

in deze tijd en bracht vele uurtjes door in het mobiliteitsbedrijf van zijn vader. Hij ging na de lagere school naar de Mulo in Aalst en daarna naar de Technische School in Den Bosch. Johan senior besloot in 1955 een tankstation voor diesel en benzine te starten. In datzelfde jaar ging Anton in militaire dienst en kon daar aan de slag als onderhoudsmonteur van het wagenpark.

In 1962 trouwde Toon met Jenny Robbemondt uit Well. Zij werden ouders van een dochter en in 1969 volgde er een tweeling, een jongen en een meisje. Hun zoon werd vernoemd naar zijn grootvader en kreeg ook de roepnaam Johan.

Opa Johan kon helaas niet lang genieten van zijn naamgenoot. In 1976 ging het met zijn gezondheid plotseling snel achteruit vanwege darmkanker en hij overleed aan de gevolgen hiervan.

Het bedrijf aan de Wellseindsedijk begon uit zijn jasje te groeien.

Er werd

een verhuizing naar een groter pand met een brug gerealiseerd. Hier was zelfs ook een put voor de vrachtwagens van Lies Oomen Transport, Wim Remmerde en Gebr. Van Genderen (Hooi) beschikbaar. De specialisatie in reparatie van personenauto's werd tevens steeds verder uitgebreid. Vrachtwagens was een vak apart. Daarom werd dit overgenomen door een ander gespecialiseerd bedrijf.

Vervolgens maakte de put in 1995 plaats voor een tweede brug. Hiermee creëerden ze extra ruimte voor reparatie en onderhoud aan auto's.

Het taxibedrijf kende een flinke groei en bestond op een gegeven moment uit vijf auto's en acht personeelsleden, zowel parttime als fulltime. In 1997 werden vanwege een aangeboden saneringsregeling de brandstofpompen verwijderd en de grond gereinigd. Op de foto uit 2002 is dan ook een herinnering aan de pomp te zien.

In 1999 droeg Toon het stokje over aan zijn zoon maar bleef zelf nog erg betrokken. Het bedrijf kreeg opnieuw een eigenaar met de naam Johan van Loon, een mooi eerbetoon aan de eerste generatie. De

aandacht tevens blijven richten op fietsen werd steeds minder reëel. Neef Jan van Loon nam daarom het tweewielerbedrijf over en vestigde zich in buurdorp Well. Vanaf 1999 was 'Van Loon' dus ook echt helemaal een autobedrijf.

In 2006 sloot Johan het bedrijf aan bij het landelijke concept Bosch Car

Service en daarmee behoorde het Vakgarage-tijdperk tot het verleden. In 2008 sprak Johan over het ruimtetekort met Gerrit Robbemondt. Een jaar later hoorde hij over het nieuwbouwplan in Nederhemert. Het begin van een grote verandering was daar. De grond aan de Ambachtshof werd aangekocht en Johan stortte zich op het tekenen van het ideale bedrijfspand. In 2011 werd de eerste paal geslagen door vader en zoon Van Loon. Na een flinke verhuizing en vol enthousiasme wachten, was het in september 2012 dan zover.

De 200 vierkante meter in Wellseind werden definitief geruild voor het 2500 vierkante meter grote pand in Nederhemert. Nieuwe collega's voegden zich bij het team aan de Ambachtshof en ook de specialisatie in revisies van versnellingsbakken en differentieels werd uitgebreid.

Natuurlijk volgde er in 2014 ook een jubileumfeest ter ere van het 90-jarige bestaan. Toon ontving samen met Johan een prachtig cadeau van de familie, een echte krant uit 1924.

Door verschillende nieuwe technologieën werd specialiseren een must. Johan koos in 2016 voor Volvo, omdat dit merk staat voor lang rijplezier. In 2023 werd het bedrijf genomineerd door BOVAG voor Autobedrijf van het Jaar en behaalde de top 10 van Nederland!

Vervolgens gingen de voorbereidingen van de verbouwing van start en Van Ooijen Bouwadvies maakte een mooi ontwerp. Een aanbouw werd gerealiseerd door Bouwbedrijf Het Ambacht, zodat er extra ruimte kwam voor wachtende klanten, die vaak van ver komen en graag blijven tot de auto klaar is. Ondertussen kwam het 100-jarig jubileum steeds dichterbij en dat mocht natuurlijk niet ongemerkt voorbij gaan. Het logo kreeg een nieuw jasje ter ere van dit heuglijke feit. Daarnaast vond er op 5 januari een jubileumfeest voor klanten en leveranciers plaats. Zo'n 400 mensen bezochten de omgetoverde werkplaats, waarin onder andere een terugblik vanaf 1900 te zien was. Foto's van de gezellige avond zijn op de website te bekijken. Een mooie start van het jubileumjaar, waarin er nog vaak terug gedacht zal worden aan de geschiedenis van Autobedrijf van Loon.

Interview met Johan van Loon door Gerrit Bouman

Johan wilde wel tijd maken voor onze Dorpskrant. Hij was meteen enthousiast toen ik hem vroeg of we een interview mochten afnemen vanwege het 100-jarige jubileum. We rekenden even uit dat Johan al een derde deel van die 100 jaar de eigenaar is van dit mooie bedrijf en dat heeft u zojuist kunnen lezen. Van Loon heeft nu in totaal zeven mensen in dienst. Het is voor jonge mensen vaak moeilijk om ergens aan de slag te komen, omdat veel

bedrijven ervaren werknemers willen. Zo niet bij Johan. Hij is er juist vóór om jonge mensen die echt willen leren en werken alle kans geven. We wisselen ook even van gedachten over de toekomst van de auto en dan natuurlijk vooral over hoe het zal gaan met de elektrische uitvoering. Johan ziet ook hierin uitdagingen, want afgezien van de mechanische kant van de auto (remmen, banden etc.) kun je ook aan het elektrische deel best wat repareren. En dat is het uitgangspunt voor Van Loon: repareren wat te repareren valt, wat uiteraard ook de duurzaamheid ten goede komt. Vaak worden tegenwoordig alleen maar wat componenten uitgewisseld, maar dat is Johan te makkelijk en vaak niet nodig. Onder andere voor dit principe komen mensen zelfs vanuit Duitsland naar zijn bedrijf.

Op 5 januari werd stilgestaan bij het jubileum. De hele werkplaats was onherkenbaar verbouwd. Waar normaal auto's op de hefbruggen staan, waren die nu omgetoverd tot tafels, waaraan heel veel mensen zaten. Velen kwamen het team feliciteren, zoals dat hoort bij een bedrijf met zo'n lange geschiedenis. Zeker gezien het persoonlijke contact en waar het streven naar 100% tevreden klanten absoluut elke dag weer de boventoon voert. Voor mijzelf en ik hoop ook voor u als lezer, heeft het zeker geloond om er die avond bij te zijn en later dit artikel te kunnen lezen. Bedankt Johan, en nog veel succes voor jullie allen met dit mooie bedrijf.

Een leuke hobby

Bij de JEUGDBRANDWEER

Hoi! Ik ben Nesia Hak en deze keer ben ik aan de beurt om iets over mijn hobby te vertellen!

Ik zit bij de jeugdbrandweer in Hedel.

Wat doen we daar zoal?

Om te beginnen zijn we, net als bij de vrijwillige brandweer, met een groep van 6 personen. Deze 6 personen bestaan uit de bevelvoerder, pompbediende, en de nummers 1, 2, 3 en 4. Met zijn allen gaan we elke week op donderdagavond oefenen. We trekken dan onze pakken aan en vervolgens krijgen we een melding van de meldkamer. We gaan dan naar de locatie die ons doorgegeven is. Eenmaal daar aangekomen, gaan we het pand verkennen en, indien nodig, redden we de slachtoffers en blussen we het vuur. Als alles klaar is, wordt er nog een nacontrole gedaan en daarna keren we terug naar de kazerne.

Om de zoveel tijd hebben we op zaterdag een wedstrijd en ook hebben we 1x per jaar een 24-uurs dienst. Dan slapen we op de kazerne en zijn we 24 uur paraat!

De jeugdbrandweer is van 11 tot 18 jaar. Als je dat leuk lijkt en er is plaats, dan kun je bij de vrijwillige brandweer!

Groetjes Nesia Hak

DE POSTBODE

Wist jij dit over onze postbezorger?

Anita vierde in januari haar 12,5-jarig jubileum als postbezorger. En wie kent haar niet: de vrouw met blonde krullen, fietsend door het dorp om iedereen te voorzien van de poststukken. Haar oranje jas zie je al van verre aankomen. Ook menig hond weet precies wie ze is, al zit ze daar wat minder op te wachten. Als postbezorger kent ze inmiddels haar dorpsgenoten heel goed. Maar wat weet jij al van Anita? We zetten 12 'Wist-je-datjes' op een rij.

Wist jij dat onze postbezorger.....

... van oorsprong een Bosschenaar is?

'Ik woonde voordat ik naar Nederhemert kwam in Den Bosch, samen met mijn twee dochters. Ik heb zo'n 27 jaar een relatie met Karel en woon sinds 2010 in Nederhemert. Ik heb altijd gezegd dat ik pas wilde verhuizen als de kinderen het huis uit waren. Ik wilde ze de cultuurshock sparen, want zeg nou zelf: het leven in Den Bosch is totaal anders als hier in Nederhemert.'

... een trotse oma is?

'Toen mijn eigen dochters klein waren, was ik thuis om voor hen te zorgen. Heel fijn dat dat zo kon! Inmiddels ben ik een kleindochter rijk. Daar maak ik graag tijd voor! Zaterdagmiddag gaan we vaak met elkaar op pad. De post bezorg ik van dinsdag tot en met vrijdag, de zaterdag houd ik vrij voor dit soort dingen.'

... graag legpuzzels maakt?

'We wonen ruim, binnen en buiten. Dat zorgt ervoor dat ik ook het nodige werk in en om het huis heb. In mijn vrije tijd kook ik graag. Ook maak ik heel graag legpuzzels, van minimaal 1000 stukjes. Samen met mijn dochters sta ik ook wel op rommelmarkten om onze eigen spullen te verkopen.'

... postbezorger werd om in te burgeren in Nederhemert?

'14 jaar geleden kwam ik bij Karel wonen, aan de Kapelstraat in Nederhemert. Ik was al een tijd bekend met het dorp, want ik kwam vaak in het weekend naar Karel. Maar het was wel wennen hoor om hier te wonen, ik voelde me echt een vreemde eend in de bijt. In het begin deed ik verder niets, maar dat voelde ook wel eenzaam. Toen ik de vacature voor postbezorger zag, solliciteerde ik direct. Dit leek me een goede kans om meer sociale contacten te krijgen in het dorp.'

... 12,5 jaar geleden bij Marius Vos de poststukken moest ophalen?

'In het begin was bij Marius Vos aan de Molenstraat het depot. Daar werden de poststukken bezorgd. Ik fietste steeds daar naartoe om te zien of de poststukken waren gearriveerd. Soms waren ze later, dan stond ik al drie keer aan de deur. Gelukkig is dat nu anders. De postzakken brengen ze vanuit het distributiecentrum bij mij. Tussen half 10/10 uur ontvang ik de stukken gesorteerd en wel in zakken. Het is wel de vraag of het depot in Nederhemert blijft in de toekomst. Ik hoop het!'

... elke dag 500-600 poststukken bezorgd?

'Het volume is echt een groot verschil met 12,5 jaar geleden. Toen had ik 12 volle postzakken, nu 6 halve. Tegenwoordig bestaat een steeds groter deel van de stukken uit brievenbuspakketjes. De poststukken neem ik in twee delen mee, als het heel druk is doe ik het in drie delen.'

... ze heel wat stappen zet tijdens haar ronde, maar gerust 's middags een rondje gaat lopen?

'Het grootste deel van de route doe ik per fiets. Maar verschillende straten gaan veel gemakkelijker lopend. Dan parkeer ik mijn fiets gewoon even. Als het mooi weer is, loop ik 's middags nog weleens een rondje voor de beweging. Vaak hoor ik dan grappend de vraag of ik niet al genoeg gewandeld heb!'

... het liefste glimlachen bezorgd?

'Ik heb heel wat nieuws te bezorgen elke dag. Voor de een is het zakelijk, voor de ander is het persoonlijk. Ik geniet het meeste van de

handgeschreven kaarten. Prachtig als er vanaf een vakantiebestemming nog kaarten worden gestuurd! Maar ook verjaardags- en geboortekaartjes zijn favoriet. Ik bezorg mensen dan echt een glimlach, dat is fijn om te doen! Sinds kort hebben we van PostNL zelf ook kaarten om te sturen, leuk!’

... dit jaar voor het eerst baalt van het weer?

‘Ik geniet echt van mijn werk als postbezorger. Ik heb de vrijheid, niemand zit op mijn vingers te kijken hoe ik het doe. Daarnaast is het werken in de buitenlucht natuurlijk heerlijk! Dit jaar mopper ik voor het eerst op de regen, het is nu al zolang nat dat ik ontzettend uitkijk naar het voorjaar.’

... geen goede verhouding heeft met honden?

‘Vroeger ben ik weleens door een hond gebeten, daarom ben ik nog steeds bang voor honden. We hebben zelf een hond, maar honden van een ander zijn natuurlijk lastiger in te schatten. Misschien ruiken ze mijn angstzweet, maar op een of andere manier hebben honden het toch op mij gemunt in het dorp. Ze zien me al van verre aankomen.’

Ik ben natuurlijk ook een bijzondere indringer voor ze, als ik regelmatig iets naar binnen doe bij de deur. Als honden voor in de tuin los lopen, moet ik de keuze maken om de volgende dag de stukken in de bus te doen. Gelukkig snappen de hondenbazen dat ook wel.’

... de sociale controle in het dorp ziet als een charme?

‘In 2019 ben ik ziek geweest. Er kwamen zóveel kaarten binnen en er was zo’n medeleven in het dorp. Dat heeft met ontzettend goed gedaan. Het was super, ik kan niet anders zeggen. Ik waardeer dat echt aan Nederhemert, mensen kijken naar elkaar om. De sociale controle heeft echt een charme.’

... uitkijkt naar de nieuwe wijk met al haar poststukken?

‘Mijn werk als postbezorger wordt door het aantal poststukken steeds kleiner. Ik kijk uit naar de nieuwe wijk, zodat er weer wat meer post bij komt! Want dit werk wil ik nog wel even blijven doen!’

Carola Kuijntjes - Bouman

HAAR DE KAPPER in Nederhemert

Ik ben Linda Hobo, van oorsprong kom ik uit Zuilichem, maar ik woon nu 9 jaar met mijn man Corné in Nederhemert. Samen hebben we 2 dochters, Emma en Jessie.

Ik heb altijd geroepen dat ik kapster wilde worden en zo ben ik 14 jaar geleden begonnen aan de kappersopleiding op het KW1C in 's-Hertogenbosch. Ik volgde daar de BBL-opleiding en kon daardoor meteen aan het werk in een kapsalon in Den Bosch. Toen ik eenmaal klaar was met mijn opleiding ben ik daar blijven hangen, het beviel me daar goed en ik had hele leuke collega's.

Ik heb hier in Nederhemert en omstreken al een aardig klantenkringetje opgebouwd. Misschien heb je al weleens via via van mij gehoord. Op verschillende momenten in de week kon je al bij mij terecht. Toch bleef het verder een beetje stil staan, want ik had daarnaast nog mijn werk in Den Bosch en twee jonge kinderen thuis die natuurlijk ook mijn tijd en aandacht vragen.

De gedachte om echt voor mijzelf te beginnen was er al langer, alleen durfde ik de stap nooit te nemen, te veel twijfels. Toch bleef het ergens kriebelen.

Afgelopen zomer maakten die kriebels plaats voor ideeën. Toen we buiten zaten zei ik tegen mijn man: 'Zou ik in die ruimte niet mijn eigen salon kunnen maken? Dat we er een nieuwe deur in zetten en de afvoer omleggen'. Eerst mopperde hij een beetje: 'Je wilt nu ineens wel heel rigoreus verbouwen.' Maar hoe meer we het er samen over hadden, des te vaker de gedachten omgezet werden naar iets positiefs. Want waar een wil is, is een weg.

In september heb ik toen mijn werk opgezegd, de plek waar ik ruim 14 jaar met veel plezier heb gewerkt. Dat was stiekem nog best een moeilijk moment. Toch heb ik heel veel zin om nu in mijn eigen salon aan de slag te gaan.

In de loop van januari zijn we aan het werk gegaan met het verbouwen van de kapsalon. Er is hard gewerkt, want half februari was alles al zo goed als klaar en was daar mijn eigen kapsalon: Hair@Linda! Ik

ben trots en blij met het resultaat dat is neergezet, met dank aan bedrijven hier uit het dorp en omstreken.

Op het moment dat je dit leest zitten we als het goed is eind maart en ben ik al een aantal weken aan het werk. Ik werk op maandag, maandagavond, woensdag en vrijdag.

Zowel kinderen als volwassenen zijn van harte welkom in mijn salon. Voor bijna iedere kappersbehandeling kun je bij mij terecht, van knippen tot kleuren of permanenten.

Mocht je vragen hebben of wil je graag een afspraak maken? Dan kun je mij altijd bellen of appen op het volgende nummer: 06-23153920.

Wie weet tot ziens! 😊

Groetjes,
Linda

HAIR
@Linda

De vrouw

Met de hond

Er zijn weer prachtige voorjaarsknoppen te zien aan bomen en struiken. Er komen nieuwe scheuten en bladeren aan. Bolgewassen zoals narcissen, tulpen, blauwe druifjes enzovoorts laten ons weten dat de lente begonnen is. De zon gaat steeds meer schijnen. Dieren komen uit hun schuilplaatsen en beginnen met nestelen. Vogels hoor je weer zingen. Lammetjes dartelen vrolijk in de wei. Ook konijntjes, muisjes, kikkervisjes, het is allemaal te zien in de natuur. Alles bruist weer van jong nieuw leven.

Leven! Wat is het heerlijk om te schrijven over alles wat leeft. Beter dan te schrijven over de Dief.

Tenzij de laatste komt voor de eerste.....

Ik liep met mijn hond op het klompenpad ter hoogte van de Zeedijk. Opeens trok ze hard aan de riem en vloog de bosjes in. Er zal vast wel een fazant zitten dacht ik. Of een gedumpte haan. Ik weet nog dat een paar jaar geleden er een haan in de Riemerstraat zat. Boven op de stronk van een afgekapte conifeer. Iedere morgen kraaide hij er luidruchtig op los. Ik noemde hem Henkie de Haan. "Mogge Henk", riep ik iedere ochtend. Zelig hoor, zo'n beestje in het wild. Maar van de een op de andere dag was Henkie foetsie.

Maar hier langs de Zeedijk zat nog haan nog fazant, maar een lief prachtig jong poesje. Ach...Puckie Poes....wat doe jij hier? "Puckie kom, dan neem ik je mee naar huis." Maar ze kwam niet. Ik en hond gingen zitten en nadenken. Geen mobiel bij me om iemand op te roepen voor hulp in de vorm van iets lekkers of een vangnet of iets dergelijks.

Gelukkig stopte er een auto. Het was een jonge dame uit ons dorp. Zij had al vier kittens gesignaleerd en contact gehad met het dierenasiel. Maar er zaten nog drie poesjes die gevangen moesten worden. Er zaten daar maar liefst zeven, gedumpte, prachtige, maar mislukte, afgedankte poesjes. Ze hadden veel weg van een Brits korthaar. Tenslotte heeft dierenasiel Bommelerwaard – Bruchem ze allemaal kunnen pakken en zeer liefdevol de

zorg van deze kneusjes verder op zich genomen.

Iedere ochtend wandelen we door de Riemerstraat. En iedere ochtend ging hond sluipend naar de slootkant. Iedere ochtend op dezelfde plaats. "Doorlopen, ik heb nog meer te doen!" Totdat ze de kans van me kreeg om uitgebreid te snuffelen. Tot mijn grote verbazing zag ik een cavia verscholen in het gras zitten. Wat is mijn hond toch een goede speurder. Het diertje werd bang van ons. "Caatje Cavia wat doe jij hier?! Wacht, ik breng hond naar huis en kom zo terug." Snel fietste ik weer naar Caatje om haar te helpen, maar ze was niet te vangen. Ik belde de dierenambulance. "Ach, gèrum," zei de stadspersoon. "Wat intriest en zielig mevrouw voor dat beestje. We komen er met spoed aan." Ze vroegen om de locatie door te sturen en een foto van de plaats. Ik ben boven de vijftig jaar en het is me in een kwartiertje gelukt. Best wel knap. Uiteindelijk zaten er drie prachtige cavia's. Drie gedumpte misbaksels. Het personeel van de dierenambulance heeft ze naar de cavia – opvang in Dongen gebracht. Daar zijn mensen die een groot en liefdevol hart voor cavia's hebben.

Mijn hart breekt bij al die dieren die in de natuur, om wat voor reden dan ook, achtergelaten worden. Maar soms is het net of ik nuchtere mannenstemmen, die op het platteland wonen, hoor zeggen; ben je mal meid, die dieren kunnen wel tegen een stootje hoor. En wat is er nu heerlijker voor een dier dan te vertoeven in de vrije natuur? Veel beter als in een benauwd hokje of kooitje. Alles goed en wel, maar ik heb een aangelegd moedergevoel, die alles wil beschermen en verzorgen wat leeft.

Het is een warme zonovergoten zomerdag. Hond ligt op de achterbank van de auto als ik dreutel bij een parkeerautomaat. Er komt een vrouw aangelopen en ze is boos. Op een niet vriendelijke manier zegt ze mij dat het veel te heet is voor mijn hond in de snikhete auto en dat het arme dier hijgt van benauwdheid. Er komen nog meer boze mensen aangelopen en bemoeien zich met mijn hond. De boa komt erbij en boa is ook boos. Vreselijke verwensingen gaan van alle kanten over mijn hoofd heen. "Mensen die hun hond in een snikhete auto achterlaten zijn strafbaar, want het is een vorm van dierenmishandeling en dat is bij de wet

verboden. En het dier kan zich niet verdedigen. Die hond van jou heeft geen stem en kan niet om hulp roepen. Die hond van jou kan niet uitbreken en wegrennen". Ondertussen haal ik zwijgend mijn lieve hond uit de auto, geef haar water en ga tegen een gebouw aanleunen en wijs met mijn vinger op het bordje 'Vrouwen Medisch Centrum', wat aan de gevel vast zit. Boa begrijpt het opeens. Toch zegt hij dat ik het niet meer moet doen en dat belooft ik hem dan ook.

Het is alsof ik nuchtere vrouwenstemmen hoor die op het platteland wonen en zeggen; breng het Naamloze maar hier, een mond meer of minder maakt ook niet uit.

Begrijpt u de mensheid nog?

De vrouw met de hond

Gaat u meefietsen?

Fiets u graag, lekker buiten in de natuur en wil je ook nog gezond bezig zijn?

Dan heb ik wat voor u, want wat is er leuker dan met andere mensen, die je kent, te gaan fietsen?

Fietsclub TOP uit ons dorp, gaat op woensdagmiddag 17 april weer van start. Om de veertien dagen op een woensdagmiddag, heerlijk met een groepje bekende mensen fietsen. Waarnaartoe? Cor van Hemert en haar man Ad zetten samen om de veertien dagen een route uit van ongeveer 25 kilometer. De ene keer wat langer, de andere keer wat korter. Cor zegt vaak waarheen, maar Ad moet de weg wijzen, want 'ik weet geen heg of steg', vertelde Cor mij. Zijn Ad en Cor verhinderd, dan regelt Arie van den Oever de fietsmiddag en die zet dan zelf de route uit en begeleidt de groep. Het is elke keer een verrassing waar ze naar toe gaan, want het is bij de groep niet bekend waar ze naartoe fietsen, dat blijft geheim en is alleen bekend bij Cor en Ad en soms bij Arie.

Is Ad er niet bij, dan wijst Arie ook de weg waar de groep heen fietst, want Arie weet overal de weg op de fiets, zegt Cor. Maar de etappe van 25 kilometer wordt niet ineens gereden hoor. Nee, op tijd koffie en een versnapering, dat hoort erbij. Meefietsen kost niets en opgeven om mee te doen vooraf is ook niet nodig. Gewoon om 13.30 uur bij dorpshuis de Gaarde aan de Schoolstraat aanwezig zijn. De groep vertrekt op tijd. Als u een keer meegefietst hebt zult u zeggen: 'O, wat leuk! Ik ga om de veertien dagen mee met de fietsclub. Leuke mensen en het kost niets. Ja, alleen de koffie die ik gebruik en een versnapering moet ik zelf betalen maar dat kan de pret niet drukken!'

Op de volgende data gaat de fietsclub weer fietsen op een woensdagmiddag, en de start is dus altijd bij dorpshuis de Gaarde om 13.30 uur.

17 april, 1 mei, 15 mei, 29 mei, 12 juni, 26 juni, 10 juli, 24 juli, 7 augustus, 21 augustus, 4 september en de laatste keer in 2024 is woensdagmiddag 18 september.

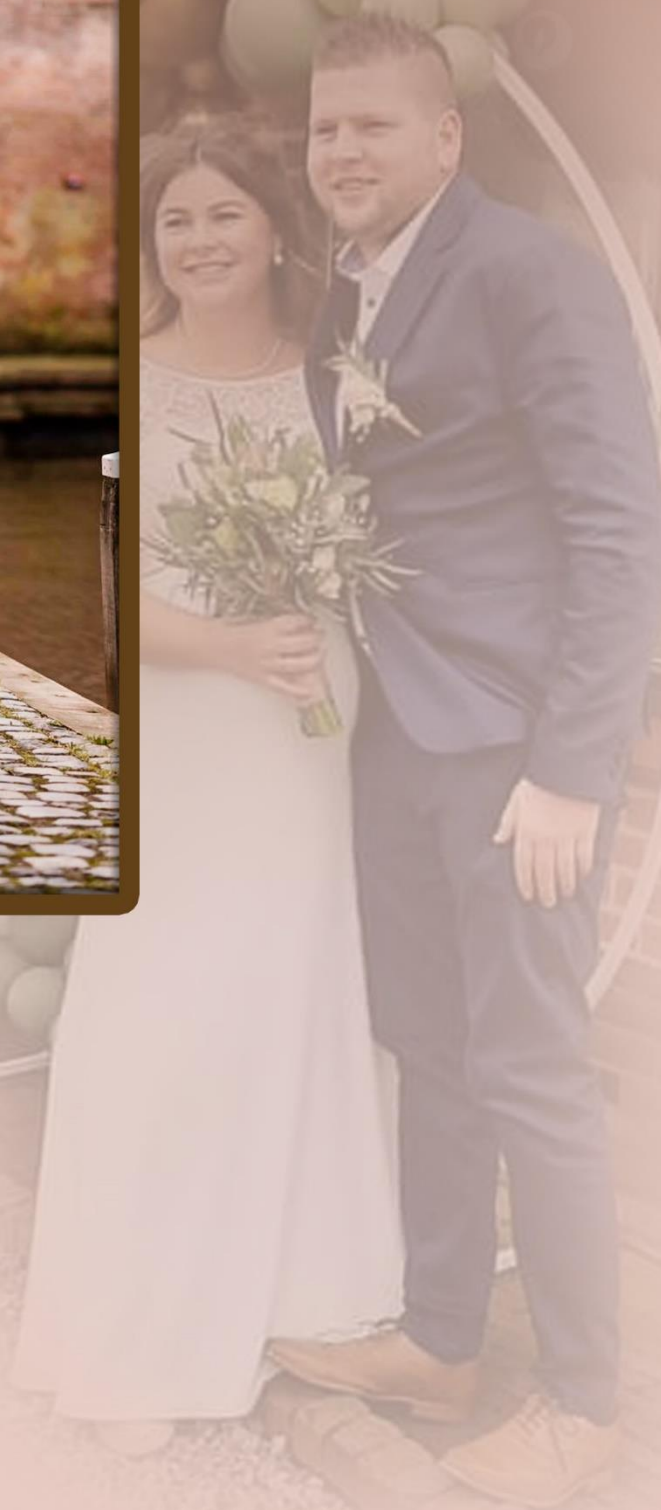
Dirk Brugmans

GETROUWD!

GERALD VAN OOIJEN
&
WILANKA BAKS
30 JANUARI 2024

Hèmers

DIALECT

Hondenstront

Ik liep pas un rondje dur Hèmert en ut viel me op dat dèr best veul hopen hondenstront liggen op sommige plekken. Op de stoep, in de paadjes, neffe de paadjes en ik heurde dat er zelfs soms un drol in dè voetbalveldje bij de Sterakker lèet. Tussen de hekkies in die kooi op dè kunstgras. Dus toen ik doar liep, viel het ok op dèt doar veul stront leet in dè paadje bij die vèrkentjes. En dieje hond, die kon der niks aan doen hé. Dan motte toch bij de boasjes zijn. Dè is toch harstikke smèrig? Witte wè ik dan stiekum hoop? Als ze 's avonds un rondje lopen in den donkere, dè ze zelluf in zo'n drolleke stappen. En dè ze dan niks dur hebben en zo met dur smèrige poten der huis binnen lope en heel de kiet un dag lang stinkt.

De Maasdijk

De dijk ligt als een arm. Hij buigt zijn elleboog beschermend om ons dorp. Wat heeft hij veel te dragen van 't zwaar en druk verkeer, waar er in vroeger dagen slechts af en toe een kar langs 't hoge rijpad toog.

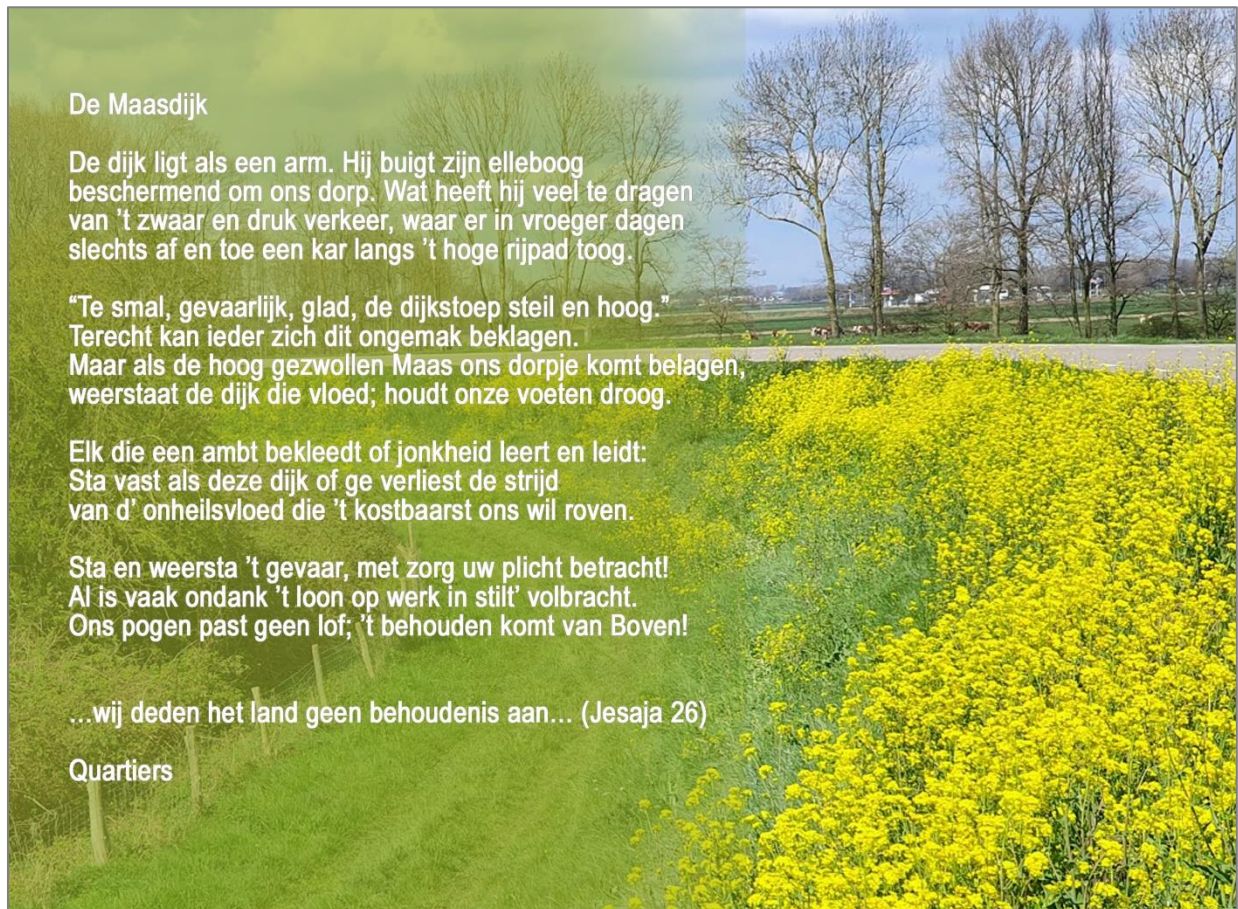
"Te smal, gevaarlijk, glad, de dijkstoep steil en hoog."
Terecht kan ieder zich dit ongemak beklagen.
Maar als de hoog gezwollen Maas ons dorpje komt belagen,
weerstaat de dijk die vloed; houdt onze voeten droog.

Elk die een ambt bekleedt of jonkheid leert en leidt:
Sta vast als deze dijk of ge verliest de strijd
van d' onheilsvloed die 't kostbaarst ons wil roven.

Sta en weersta 't gevaar, met zorg uw plicht betracht!
Al is vaak ondank 't loon op werk in stilt' volbracht.
Ons pogen past geen lof; 't behouden komt van Boven!

...wij deden het land geen behoudenis aan... (Jesaja 26)

Quartiers

20 VRAGEN AAN MARTINE VAN LOON

1. Naam;
 - Martine van Loon
2. Adres;
 - Ik woon momenteel in de Sterakker maar we gaan binnenkort verhuizen naar de stacaravan op onze bouwkaavel bij het Boveneind.
3. Geboorteplaats en datum;
 - Delwijnen, 17 maart 1999
4. Beroep/opleiding en waarom doe je dit;
 - Ik heb Ruimtelijk Ordening en Planologie gestudeerd in Breda. Momenteel werk ik bij de gemeente West Betuwe als assistent projectleider bij woningbouwprojecten. Gebiedsontwikkeling heeft mij altijd geïnteresseerd.
5. Relatie;
 - Al meer dan 10 jaar een relatie met Lennart Schouten
6. Hobby's;
 - Gezellig wijn drinken met vriendinnen en vrienden, sporten, af en toe een puzzel maken en in de zomer lekker kamperen.
7. Lieveingsmuziek;
 - Echt van alles; Latin, techno, hardstyle, jaren 80, Nederlandse muziek ect.
8. Favoriete lectuur/boeken/film/serie;
 - The blacklist en Suits heb ik aan een stuk gebinged. De podcast Moordcast vind ik ook leuk om naar te luisteren.
9. Doe je aan sport, zo ja welke sport en wat is er zo leuk aan;
 - Crossfit in Gameren. De combinatie van krachttraining en conditie vind ik erg leuk en dat iedereen op elk niveau mee kan doen. De gezellige sfeer maakt het nog beter!
10. Lieveingseten;
 - Sushi
11. Waar ben je trots op in je leven;
 - Dat we nu al de kans hebben om ons eigen huis te bouwen.
12. Mooiste/leukste vakantieplek;
 - Eiland hoppen in Kroatië met de tent.
13. Heb je ergens spijt van;
 - Nee, eigenlijk niet.
14. Wie bewonder je het meest en waarom;
 - Lennart, dat hij het al 10 jaar volhoudt :p
15. Leukste jeugtherinnering;
 - De leukste momenten waren vaak in de tuin bij mijn ouders in Delwijnen.
16. Wie wil je ooit nog eens ontmoeten;
 - Ik heb niet perse iemand die ik graag wil ontmoeten maar een live concert van Adele lijkt me wel heel vet.
17. Waar voel je je het meest bij betrokken;
 - Familie en vrienden.
18. Wat zou je direct aanpakken als je een poosje burgemeester van Nederhemert zou zijn;
 - Ik zou een groot strand aan laten leggen met een leuke Beach club.
19. Wat vind je het leukste aan Nederhemert;
 - De fijne sfeer en het dorpse karakter.
20. Aan wie moeten wij de volgende keer de 20 vragen stellen;
 - Jacky van Hemert

van een schippersvrouw

'We zijn vol,' klinkt het via het marifoontje. 'Zet je de schroef erop, dan gooi ik hem los.' Het is maandagavond rond acht uur. Eefke ligt heerlijk te slapen terwijl we aan onze reis beginnen. De reis richting Straubing. Vanaf Spyck vertrekken we met raps schroot. Langzaam varen we stroomopwaarts de Rijn op. 'Nou schat, daar gaan we.' Ik knik en geef hem een kus. 'Als het goed mag gaan, doen we voorlopig Nederland niet meer aan.' De volgende anderhalve dag is gevuld met het schip grondig schoonmaken. Het raps schroot heeft flink gestoven en alles is vies. Terwijl Albert de ruimluiken schrobt, staat Eefke voor het raam te wijzen: 'Papa, papa!' Ze schatert het uit als Albert haar ziet staan en het raam nat spuit. Eenmaal klaar is het etenstijd en terwijl Eefke haar middagdutje doet, ga ik het voorschip schoonmaken. 'Sportse, hè', wordt me nageroepen. Ik lach, want ik weet dat hij gelijk heeft: voor mij is het topsport om te zorgen dat alles, voordat Eefke wakker is, schoon is. Wanneer we woensdagmiddag met een lekker kopje koffie en thee in de stuurhut zitten, is het gehele schip schoon. Eindelijk! Wanneer ik na de koffie het traphekje open, staat Eefke al klaar om mee te gaan. 'Kom, dan gaan we de toilettegels eraf halen.' Vol overgave staat ze een moment later met haar hamertje op de tegels te slaan. In maart hopen we te gaan repareren en wordt het toilet opnieuw betimmerd. De tegels moeten voorzichtig verwijderd worden, omdat er vloerverwarming onder zit. Stukje voor stukje komt langzaam los. 'Wil je Eefke's laarzen even aangeven?' roep ik naar boven, maar tegelijkertijd gaat Alberts telefoon. Zonder er verder acht op slaan, vegen we samen de scherven bij elkaar. Eefke houdt op haar manier de vuilniszak alvast open voor me. Ik hoor de motor langzaam gaan, totdat het helemaal stationair is. 'Even wachten schatje. We gaan even bij papa kijken wat er nu aan de hand is.' Met Eefke voorop klimmen we samen de trap op. Albert staat te bellen en ik merk dat iets niet goed is. Hij kijkt ondertussen op de kaart en is met alles tegelijk bezig. 'Tegen die afvaart zeggen dat we hier wachten.' 'Wat is...?'

Maar ik krijg geen kans om mijn zin af te maken. De telefoon gaat alweer. 'Met Albert...' Na een korte stilte: 'Definitief? Oké, dan draaien we om.' Omdraaien? Wat is hier aan de hand? Er gaat van alles door mijn hoofd. Waarom moeten wij omdraaien? De telefoon belandt naast hem, tegelijk met een zucht. 'De lading is afgekeurd. We moeten terug naar Rotterdam.' De

rivierencentrale bij Stank Goar wordt opgeroepen en het schip wordt gekeerd. Terwijl die vrijdagochtend Nederland langzaam wit kleurt, varen wij onze thuishaven in. Wachtend om te kunnen gaan lossen.

Het is inmiddels een week later als het weer totaal is omgeslagen en we in Rotterdam liggen te wachten. 'Wat een wind zeg! Krijgen wij de luiken wel open straks?' vraag ik me hardop af. 'Ik zal ze eens bellen, want dat andere schip is al leeg,' reageert Albert. 'Die zeeboot is losgewaaid. Alle duwbotten zijn ernaartoe gestuurd om hem tegen te houden.' Verschrikt kijk ik uit het raam. Rijkswaterstaat komt met een vaart voorbij gevaren. De golven slaan tegen ons schip. Eén van die duwbotten moet de duwbak naar het kraanpeloton varen, zodat onze lading erin kan. Daarop is het nu wachten. Het is één uur als we eindelijk gaan lossen. Twee uur later zijn we leeg.

'Weekend! Maandagochtend kunnen we pas gereinigd worden,' zegt Albert wanneer hij de stuurhut in komt. Omdat er een bacterie in de lading zit, moet een extern bedrijf het ruim komen reinigen. Wanneer we maandag weer kunnen gaan varen, voelt het als een opluchting dat het eindelijk allemaal afgerond is. En nu? Nu gaan we helemaal leeg naar Straubing toe, om daar te gaan laden voor naar Kaiseraugst. Via de Rijn varen we bij Mainz de Main in. De eerste avond krijgen we meteen controle van de politie op de sluis. Terwijl zijn collega het schip achter ons controleert in de sluis, loopt de politieman

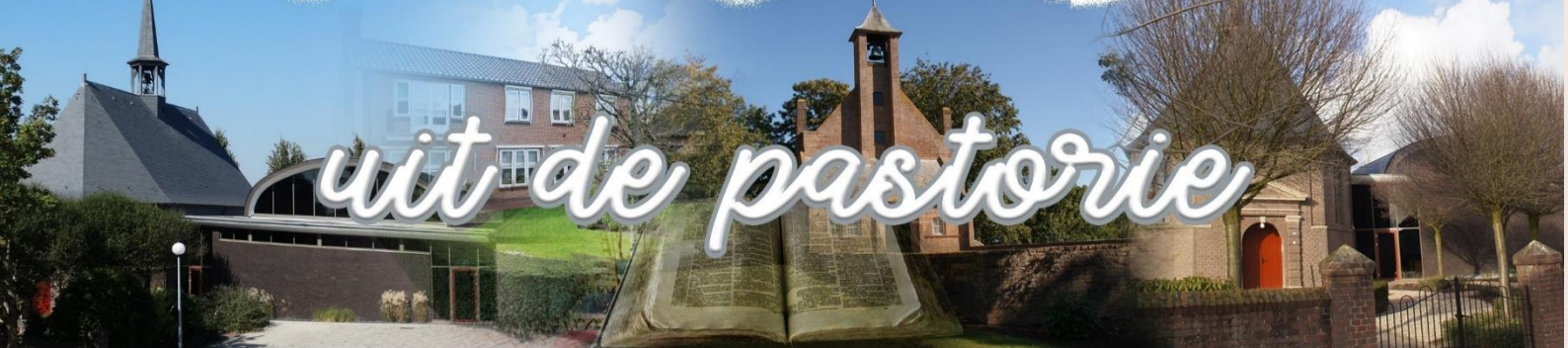
richting de stuurhut. Zijn collega is al snel klaar en komt naast me staan wachten. Hij spreekt gelukkig Engels maar het duurt en duurt... Als ik vlug naar boven kijk, vraagt hij met een grote lach: Are they discussing or fighting? (Zijn ze aan het discussiëren of vechten ze?). Wanneer ook deze politieagent van boord

stapt, gooi ik de touwen los en loop vlug naar de stuurhut. 'Hij wilde me een boete geven voor iets waarvan hij zelf niet wist hoe het wel moest. Hij belt nog op,' klinkt het zodra ik binnen stap. Een aantal weken later moet hij nog steeds bellen...

Via de Main varen we het Main-Donaukanaal op om zo de Donau af te varen. Vanaf sluis Straubing naar de haven, de laatste 10 kilometer, komt er een loods aan boort. Albert heeft hier namelijk geen patent om te varen. Eenmaal beladen, gaan we alle 54 sluizen weer terug. Met een dag vertraging, omdat het water te hoog was, varen we de Rijn weer op. Op de Bovenrijn krijgen we nog 10 sluizen tot de stad Basel. Daar lossen we eerst 300 ton. Wanneer het gereed is, komt ook hier een loods aan boord, een Nederlander dit keer. 20 jaar geleden is hij geëmigreerd naar Zwitserland voor de liefde. Met zijn fiets gaat hij van schip naar schip om iedereen van en naar de stad Basel te varen. Zo ook ons. Die dinsdag zijn we na nog twee sluizen in Kaiseraugst. Ze beginnen direct met lossen. Voor ons het einde van een nogal bewogen reis...

Jannie Bernouw – van Genderen

Weet u waar dit is?

Deze foto is gemaakt in Nederhemert. Weet u waar dit is? Wát de foto voorstelt, is in elk geval duidelijk: een *kruis*. Het kruis is het symbool

geworden van het christelijke geloof. Maar oorspronkelijk was het kruis niets anders dan een martelwerktuig, bedoeld om mensen terecht te stellen.

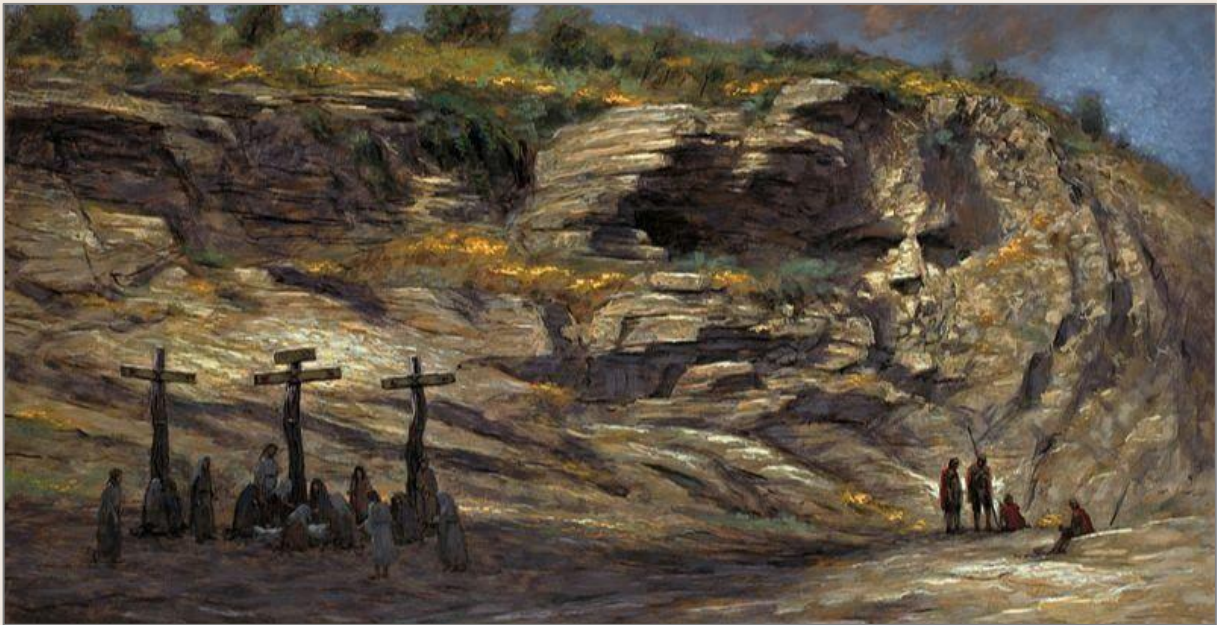
De oude Romeinen hadden geen vreselijker dood kunnen bedenken dan de dood aan het kruis. Duizenden mensen hebben daar hun einde gevonden. De allerbekendste is Jezus Christus, de Zaligmaker. Hij is gestorven aan het kruis, bijna tweeduizend jaar geleden, net buiten Jeruzalem. De plaats waar de kruisiging plaatsvond was Golgotha en dat betekent 'schedelplaats'.

Ook de Heere Jezus, Gods Zoon, is daar gekruisigd. Kruisiging hield in dat je met armen wijd werd vastgespijkerd aan het kruis, met spijkers door de handen (of polsen) en de voeten. Ademhalen is in deze houding heel moeilijk. Na een paar dagen stierf de gekruisigde door uitputting en benauwdheid. Maar de Heere Jezus stierf al op dezelfde dag. Waarom is de Heere Jezus gekruisigd? Had Hij een misdaad begaan? Nee integendeel, Hij deed juist alleen maar goede dingen, genas zieken. Maar Hij werd gekruisigd omdat ze Hem haatten. Als Hij nú geleefd had, zouden we Hem ook vermoord hebben. Want wat Hij zegt willen we niet horen. Hij heeft gezegd dat God heilig is en dat wij allemaal zondaren zijn die de hel verdiend hebben. Wat is een zonde? Dat we God niet liefhebben; dat we niet doen wat Hij van ons vraagt. Christus heeft gezegd dat we Hem onmisbaar nodig hebben om gered te worden. Dat konden de Joodse leiders niet verdragen en daarom hebben ze Hem gekruisigd.

En Hij *liet* Zich kruisigen, Hij verzette Zich niet. Sterker nog: Hij is op de wereld gekomen met

Volgens de overlevering is dit Golgotha geweest.

de bedoeling om daar te sterven en zo te betalen voor de zonden van anderen. Daarom liet Hij Zich gewillig arresteren, daarom liet Hij Zich ter dood veroordelen en daarom verzette Hij Zich niet toen Hij vastgespijkerd werd aan het kruis. Tegelijk met Hem waren twee moordenaren gekruisigd, een links van Hem en een rechts.

Er stonden bij deze drie kruisen heel veel mensen te kijken. Die hebben Christus bespot en gesmaad: als U de Zoon van God bent, kom dan van het kruis af! Zelfs de twee moordenaren die met Hem gekruisigd waren hebben daar aan meegedaan: *Indien Gij de Christus zijt, verlos Uzelven en ons!*

Maar een van die twee kwam tot inkeer. Hij zag in dat de Heere Jezus onschuldig was, en hij zei tot zijn makker: *Vreest gij ook God niet, daar gij in hetzelfde oordeel zijt? En wij toch rechtvaardiglijk, want wij ontvangen straf, waardig hetgeen wij gedaan hebben; maar Deze heeft niets onbehoorlijks gedaan. En hij zeide tot Jezus: Heere, gedenk mijner als Gij in Uw Koninkrijk zult gekomen zijn. En Jezus zeide tot hem: Voorwaar zeg Ik u: Heden zult gij met Mij in het paradijs zijn.*

Dat is daar gebeurd op Golgotha. Nette mensen hadden Hem niet nodig. Maar die moordenaar met zijn verknoeiende leven had Hem nodig en hij kreeg vergeving van zijn zonden vlak voordat hij stierf.

Hij was op het laatste nippertje gered. (Daar moeten we het natuurlijk niet op aan laten komen...)

Dus omdat de Heere Jezus gekruisigd is, omdat Hij aan het kruis de zonde en de hel overwonnen heeft, daarom is het kruis het symbool van het christelijk geloof geworden. Met dat kruis willen we zeggen: wij geloven in de gekruisigde Heere Jezus. De wereld heeft voor ons geen waarde meer, de Heere Jezus heeft voor ons de grootste waarde.

*Mijn Verlosser hangt aan 't kruis,
en Hij hangt er mijnentwegen,
mij ten zegen.
Van de vloek maakt Hij mij vrij,
en zijn sterven zaligt mij.*

*Mijn Verlosser hangt aan 't kruis.
Zou ik dan in droeve dagen
troostloos klagen?
Als ik naar zijn kruis mij richt,
valt mijn eigen last mij licht.*

Hij is aan het kruis gestorven, werd begraven, en na drie dagen is Hij opgestaan uit de doden. Dat mogen we elk jaar weer gedenken op Pasen. Hij heeft door Zijn dood de dood overwonnen. *Wie in Hem gelooft, heeft het eeuwige leven!*

Voor een christen is Hij ALLES. Wie is Hij voor u?

Ds. J. van Meggelen

Huwelijksjubileum

Bert en Nel van Aalst 50 jaar getrouwd

Een gouden jubileumechtpaar in de Sterakker

De Sterakker, een mooi appartementengebouw midden in ons dorp, daar ga ik op een avond in januari op bezoek. Het is donker buiten en via de lift ga ik naar de 2^e verdieping. Nr.15, daar moet ik zijn bij Bert (73 jaar) van Aalst en Nel (68 jaar) van Aalst – Groeneveld. Dat echtpaar was 28 december 50 jaar getrouwd. Een hartelijk ontvangst door Bert en Nel in hun prachtig appartement. Ruim 10 jaar geleden woonden ze nog in de Hofstraat en toen ben ik ook bij hen op bezoek geweest voor de Dorpskrant, dat weet ik nog wel. Nu woont hun dochter Angela in het ouderlijk huis. Het echtpaar heeft 2 kinderen. Naast Angela is er ook nog Patrick die in Well woont. In Well wonen ook de 2 kleinkinderen van Bert en Nel.

Bert komt uit een schilders- en behangfamilie en Bert heeft heel zijn leven alleen maar kamers en keukens enz. behangen, dat was zijn lust en zijn leven. In 1975 nam hij samen met broer Wim de zaak van

zijn vader Peer van Aalst over. De ouderen in Nederhemert zullen Peer nog wel kunnen herinneren, die getrouwd was met Gijsje. Met Wim heeft Bert 31 jaar samengewerkt en toen waren er al 12 werknemers in dienst. In 2006 kwam een einde aan de samenwerking met zijn broer en ging Bert zelfstandig verder.

In 2015 hebben de twee kinderen Patrick en Angela het bedrijf overgenomen en dat is een bloeiend bedrijf geworden en Bert is daar elke dag ook actief bezig voor zijn kinderen, zoals werk aannemen en af en toe mee klussen. Bert is geen persoon die stil kan zitten.

De verhuizing van hun woning vanuit de Hofstraat naar de Sterakker gaf nogal wat problemen. Want hun dochter had haar huis verkocht en wilde in de ouderlijke woning aan de gang. Maar Bert en Nel konden nog geen gebruikmaken van hun appartement in de Sterakker. Want de

bouw had tegengezeten en het appartement was niet klaar. De oplossing was dat ze 2 jaar in een woning op de Veense Put in Veen gewoond hebben.

Een hobby van Bert is graag voetballen kijken op TV maar ook bij NOAD in Wijk en Aalburg. Ook Formule 1 kijken met vrienden in Wijk en

Aalburg. En Bert was erbij toen Max Verstappen vorig jaar kampioen werd in Abu Dhabi.

Bert en Nel gaan ook graag op vakantie en in april dit jaar zijn ze uitgenodigd om met hun zoon en zijn gezin mee te gaan op vakantie naar Egypte en dat vinden ze fantastisch.

Nel heeft in de huishoudelijke dienst gewerkt in het toenmalige Willem Alexander ziekenhuis in Den Bosch. Ook bij mensen in huis poetsen en in de bloemenkas werken, ze heeft van alles gedaan. Ook is ze oppas-oma geweest, maar de kleinkinderen zijn al 11 en 13 jaar, dus dat hoeft niet meer.

Nel vertelt dat elke maandag tegen de avond de twee kinderen met hun aanhang komen eten bij hen. 'Wij zijn dan met 8 personen en dat vinden we zo fijn. Dat is iets wat wij erin willen houden', zegt Nel.

Het echtpaar is getrouwd op het toenmalige gemeentehuis van Kerkwijk en ze gingen wonen Hofstraat nr. 32.

Later in 1981 werd een woning gekocht in de Hofstraat, van Henk en Riet van Wijk. Dhr. van Dulst was toen bemiddelaar, wist Bertus te vertellen.

Ze leerden elkaar kennen in de Tuinstraat bij Mina Verheij, want Bertus was bevriend met Kees en Sander en Nel woonde daar tegenover. En zo ging het balletje rollen.

Feest aangaande hun jubileum is niet gehouden zegt Nel. Maar binnenkort gaan ze ergens eten met de kinderen. Dat is ook leuk.

Bert en Nel wonen met plezier in hun appartement en de maandagavond met de kinderen is hun grootste belevenis.

'Altijd gaan wij samen ergens naar toe en dat al 50 jaar lang', zegt Nel.

Ik heb met plezier een bezoek gebracht bij Bertus en Nel. Wij drinken nog een bakje koffie en via de trap verlaat ik de Sterakker.

Dirk Brugmans

Huwelijksjubileum

Gerrit en Jenneke van de Laar **50** jaar getrouwd

Het is koud op de fiets als ik op een avond in februari naar Nieuwstraat 2 ga. Daar wonen Gerrit van de Laar en Jenneke van de Laar – Kolbach, die 22 februari 50 jaar getrouwd waren.

Gerrit, die 72 jaar is, komt van geboorte uit Nederhemert, dus het dorp is hem niet onbekend.

Jenneke die 73 jaar is, komt van geboorte uit

Poederroijen.

Het echtpaar dat al 5 keer verhuisd is, had 3 kinderen. Een dochter van 16 jaar is in 1990 door een noodlottig ongeval om het leven gekomen, wat veel verdriet gebracht heeft in dat gezin. De twee andere kinderen, allebei zonen, wonen in Aalst en Wijk en Aalburg. Het echtpaar heeft 4 kleinkinderen, twee jongens en twee meisjes en daar zijn ze trots op.

Van 1967 tot 1972 heeft Gerrit gewerkt bij eierhandel C.L. Keijnemans op de Kade. Van 1972 tot maart 1973 heeft hij de dienstplicht

vervuld. Daarna is hij begonnen met het verkopen van aardappelen, groenten en fruit.

Gerrit en Jenneke zijn getrouwd op het toenmalige gemeentehuis in Brakel en dhr. van Riessen was ambtenaar van de burgerlijke stand, dat weet het echtpaar nog wel. Jenneke heeft koffiegezet en ze vertelt dat ze na hun

huwelijk 2 jaar zijn gaan wonen in de Lenshoek in Wellseind.

In 1976 heeft het echtpaar de groentezaak van Jaap van Veen in de Emmastraat in Aalst

overgenomen.

Jenneke in de winkel en Gerrit ging venten in Werkendam, Leerdam,

Papendrecht en in dorpen rondom Aalst. In die tijd is Dick van de Werken, beter bekend als Dick van het Sterrebos, bij hen komen

werken, van 1976 tot 1979. In 1986 is het bedrijf

beëindigd en verhuisden ze naar een woning aan de Kamillestraat in Aalst. Gerrit ging werken bij eierhandel Kwetters in Veen. Vier jaar later zijn ze verhuisd naar een boerderijtje aan de Hambloksestraat in Aalst.

Gerrit ging met de scooter naar het werk en op een morgen in 2001, op weg naar zijn werk,

werd hij door een auto van de weg af gereden en raakte daarbij ernstig gewond, vooral aan zijn been. Zijn herstel heeft 5 ½ jaar geduurd, waarvan hij 4 jaar in een rolstoel heeft gereden. Van 2006 tot 2017 heeft Gerrit lichte werkzaamheden gedaan bij een kruidenkwekerij in Heerjansdam. De baas van dat bedrijf was een kennis van Gerrit uit de konijnenwereld, de hobby van Gerrit waar ik straks op terug kom.

'Toen wij ons huis goed konden verkopen,' vertelt Gerrit, 'hebben wij de woning van Lies Oomen in de Nieuwstraat gekocht, waar wij met plezier wonen.'

Ik vertelde het al eerder, maar Gerrit zijn hobby is konijnen, duiven en kippen fokken, daar is hij dagelijks mee bezig. Hij is al 63 jaar lid van Knagend Vooruit en is 47 jaar (!) bestuurslid geweest van de vereniging. Tijdens ons gesprek gaat verschillende keren de telefoon van Gerrit en u raadt het al, het ging over konijnen! Gerrit fokt wat de konijnen betreft Black en Tan. Knagend Vooruit is een bloeiende vereniging geweest maar ook daar slaat de vergrijzing toe.

Voor al zijn vrijwilligerswerk is Gerrit in 2011 benoemd als Lid in de Orde van Oranje-Nassau. Hij is nog actief bezig, maar veel minder dan anders. 'De jongeren moeten het nu maar doen,' zegt Gerrit.

Jenneke heeft altijd thuis op de boerderij in Poederoijen gewerkt. Hielp met melken en had nog 3 andere werkhuizen, zo noemde men dat in die tijd. Ze heeft vele jaren op zondag om de veertien dagen twee keer per zondag de gemeente van de Christelijke Gereformeerde kerk in Poederoijen begeleid op het orgel.

Jenneke heeft best moeten wennen om te verhuizen naar Nederhemert, waar ze nu alweer 4 jaren wonen, maar ze is gelukkig nu goed ingeburgerd.

Ze hebben elkaar leren kennen bij de Kraaij in Zuilichem. Het was liefde op het eerste gezicht. Op vrijdagavond 23 februari werd er een receptie gehouden in dorps huis De Gaarde. Tenslotte vertelt het echtpaar dat ze nu hun plaatsje gevonden hebben en blij zijn met dit huis. 'Want,' zegt Jenneke: 'wij hopen nu niet meer te verhuizen hoor.'

Het is al over tien in de avond als ik weer op de fiets huiswaarts ga. Het was fijn om met dit echtpaar gesproken te hebben.

Dirk Brugmans.

Huwelijksjubileum

Gijs en Gerda van de Werken 50 jaar getrouwd

Op een koude donderdagmorgen in januari ga ik op bezoek bij Gijs (77 jaar) en Gerda (71 jaar) van de Werken die wonen aan de Maasdijk 32a. Op 20 december was dat echtpaar 50 jaar getrouwd. Als ik bij hen binnenkom is Gijs aan de telefoon en Gerda zit lekker te breien op de bank. De thuiszorg die tweemaal per dag komt wegens lichamelijke beperkingen bij Gerda, gaat net weg.

Gijs komt ook binnen en ik feliciteer het echtpaar alsnog met hun 50-jarig huwelijk en wij raken aan de praat. Gijs doet het woord en Gerda vult af en toe aan.

Nou als je met Gijs in gesprek gaat, kom je geen praat te kort. Die weet echt alles en blijft vertellen. Maar wij houden het bij ons artikel, want daarvoor was ik gekomen.

Het echtpaar heeft twee kinderen, Annet en Arjan, die allebei in Nederhemert wonen. 'Daar zijn wij blij mee!', zegt Gijs. Ze hebben vier kleinkinderen en een pleegkleinzoon die in het huis bij het gezin van dochter Annet woont. Annet en haar man wonen in het ouderlijk huis van Gijs op hetzelfde erf!

Gijs en Gerda trouwden op 20 december 1973 op het toenmalige gemeentehuis in Rijswijk bij Giessen. Maar daar zit nog een verhaaltje aan vast. Want toen het echtpaar bij het gemeentehuis aankwam met familieleden daarbij, vroeg daar een man op het gemeentehuis: 'Wat komen jullie doen?' 'Trouwen natuurlijk!!' Die ambtenaar van de burgerlijke stand ging er met de fiets op een rook vandoor, naar huis zijn toga halen. 'Wij hebben best lang moeten wachten,' zegt Gijs,

'maar uiteindelijk zijn we toch getrouwd!' Feest was er hierna in de Schutskooi in Andel, want Gerda komt uit Andel en heet met haar eigen naam 'Van Houwelingen' en was een dochter van een bakker uit Andel.

Ze lieten een huis bouwen in 1973, thans Maasdijk 32a. Het was op hetzelfde erf waar Jan en Johanna, de ouders van Gijs, woonden in de oude boerderij. Gijs en Gerda wilden in hun nieuwe huis gaan wonen, maar dat mocht niet van de gemeente. Zijn ouders moesten er gaan wonen. Ze hebben echter gewoon hun eigen zin gedaan en er nooit iets meer van gehoord. Gijs heeft altijd op de boerderij gewerkt. Heel lang samen met zijn vader Jan. Toen het echtpaar getrouwd is, heeft Gijs de boerderij overgenomen van zijn ouders. Maar Jan bleef meehelpen op de boerderij tot 1986, want toen is hij overleden.

'Toen wij trouwden,' vertelt Gijs, 'hadden wij niet veel gelden hebben een week lang op het melkgeld moet wachten.' Toen konden zij opgelucht ademhalen en iedereen betalen. Zij hadden ook nog wat land- en tuinbouw, want alleen van de opbrengst van de melk konden zij niet leven. Maar toen kon alles nog in het klein gedaan worden. Nu moet alles groter, grote boerderijen, veel bunders land. 'Nou,' zegt Gijs, 'dat was toen niet hoor.'

In 2000 heeft hij nog een overstap gemaakt naar buitenbloemen. 'Blij zijn wij,' zegt het echtpaar, 'dat zoon Arjan de boerderij niet overgenomen heeft, want daar zat geen toekomst in.'

Gijs schrijft vier keer per jaar een artikel in deze Dorpskrant over Nederhemert, meest uit vroegere tijden en die artikelen worden goed gelezen, die komen goed binnen. Hij doet dat op een prachtige manier. Als redactie vinden wij het fijn dat Gijs voor de Dorpskrant schrijft.

De oude boerderij, die in 1989 na het overlijden van zijn moeder leeg kwam te staan, werd jarenlang verhuurd aan vakantiegangers en aan tijdelijke bewoners. Gijs komt met een boekje tevoorschijn waar alle namen en adressen in staan van vakantiegangers en van mensen die er tijdelijk gewoond hebben.

Toen dochter Annet trouwde in 2008 ging die in de boerderij wonen.

Dat Gijs en Gerda bekend zijn, bleek wel toen er een advertentie stond in het RD in december dat ze 50 jaar getrouwd waren. Daar kwam veel reactie op.

Als hobby gaat Gijs graag jagen. Hij heeft vele verhalen gehoord van zijn vader en dat heeft bij hem veel indruk achter gelaten.

'Hij puzzelt ook graag en lezen doet hij ook graag,' zegt Gerda en Gijs bevestigd dat.

Gerda heeft voor ze trouwde 6 jaar gewerkt in de keuken van Wijkestein in Wijk en Aalburg. De overstap vanuit Andel naar Nederhemert was groot. Maar nu is ze ook alweer 50 jaar inwoner van ons dorp. Ze breid graag voor zichzelf en voor de kinderen en kleinkinderen.

Gerda heeft vroeger een hobbywinkel gehad. Daar verkocht ze materialen om zelf kaarten te maken en zelf te knutselen, maar de hobbywinkel is nu gesloten.

Gijs en Gerda leerden elkaar kennen bij de Kraay in Zuilichem en Roelof, zoon van Teunis Oomen, was daar ook bij vertelde Gijs.

Vanwege de gezondheid van beiden is er geen feest gehouden, maar gewoon gezellig thuis. Het was fijn om ook even tussendoor met Gijs over vroeger te praten en hij zal dat ook doen in zijn boek dat hij aan het schrijven is.

Samen zijn zij gelukkig dat hun kinderen vlakbij wonen.

Dirk Brugmans

Huwelijksjubileum

Roelof en Nees Oomen **50** jaar getrouwd

Het is op een middag eind januari dat ik een bezoek breng bij het zendingsechtpaar Roelof en Nees Oomen-Struijk, beiden 72 jaar. Afgelopen 16 januari 2024 waren zij 50 jaar in het huwelijk verbonden. Roelof is geboren en opgegroeid in Nederhemert en Nees in Aalst. Het gezin van Roelof en Nees werd gezegend met 12 kinderen, waarvan één tweeling. Zij hebben nu 53 kleinkinderen en achterkleinkinderen. Van dit nageslacht wonen twee zonen met hun gezinnen in Canada, terwijl één zoon met zijn gezin in Malawi woont.

Het huwelijk van Roelof en Nees werd gesloten in het gemeentehuis te Brakel en werd bevestigd in de Herv. gemeente van Aalst. De trouwtekst was Johannes 2 vers 11: 'Dit beginsel der tekenen heeft Jezus gedaan te Kana in Galilea, en heeft Zijn heerlijkheid geopenbaard; en Zijn discipelen geloofden in Hem.' Toen begrepen ze daar nog weinig van. Later toen de Heere in hun leven kwam, zijn zij dat meer en meer gaan verstaan en ervaren. Zij zijn eerst gaan wonen op Molenstraat 59 en na een jaar in het nieuwgebouwde huis op Molenstraat 44b. Het was in 1985 dat Roelof een roeping kreeg

uit Jesaja 42:6 en 7 'om een licht der heidenen te zijn.'

Hij dacht eerst dat hij evangelist moest worden ergens in Nederland. De Heere had echter andere plannen voor hen, want in 1988 tijdens een presentatie van ds. K. Veldman en ds. C. van den Berg, die naar Malawi geweest waren, werd het duidelijk voor Roelof en Nees dat de Heere hen riep naar Malawi. In 1991 is Roelof op zaterdag gaan studeren aan de CHE te Ede. Eerst voor kerkelijk werker, toen voor godsdienstleraar en aan de universiteit verder voor predikant. Om te kunnen studeren hebben zij in 1997 hun huis in Nederhemert verkocht en zijn ze voor twee jaar verhuisd naar Harskamp.

In die tijd werd het hen duidelijk dat zij eerst naar Grand Rapids in Amerika moesten om een zendingsopleiding te volgen en om de Engelse taal te leren. Tijdens hun driejarige studie hebben ze veel hulp ontvangen, b.v. iemand betaalde de huur van het huis, ze kregen elke week twee dozen voedsel en meer. In 2002 is Roelof daar in een gemeente van de R.C.A., een zusterkerk van de Hervormde Kerk, bevestigd als predikant om in

samenwerking met Stephanos uitgezonden te worden als predikant-directeur van het weeshuis. Zij waren met acht kinderen daarheen gegaan en vier bleven achter in Nederland. In Amerika bleef er weer één achter wegens studie. Zo zijn ze begonnen op het weeshuis 'Stephanos', waar 100 mensen werkten, 100 kinderen verzorgd werden en nog een aantal andere activiteiten gebeurden. Zaterdags gingen zij evangeliseren in de omgeving, waar ze uitgenodigd werden.

Na een jaar kwam er een kerk bij, de R.P.C., met 85 gemeentes. Roelof moest toen zijn tijd verdelen tussen de kerk en Stephanos. Het was in 2007 dat Stephanos het werk in de kerk met Roelof overdroeg aan de Hersteld Hervormde Kerk. De kerk groeide tot 220 gemeentes, verspreid over het midden en zuiden van het land. Zijn werk was om de kerk toe te rusten, trainingen te geven, de organisatie op te zetten, zoals classes, een synode etc. en bovenal het preken op zondag. Nees leidde de zondagschool in de gemeente waar ze woonden. De roeping die aanvankelijk Roelof kreeg is Nees ook gaan ervaren. Ze waren samen geroepen voor dat grote werk. Ze moeten zeggen dat de Heere zo uitmuntend goed voor hen gezorgd heeft.

In 2017 zijn zij teruggekeerd uit Malawi wegens emeritaat en aan de Molenstraat 45 neergestreken. Vanaf dat moment is Roelof nog vijf jaar dominee geweest in Vianen en preekt hij nog elke zondag. Het preken van het Woord doet hij nog steeds met lust en liefde. De hobby's van Roelof zijn wandelen, fietsen en lezen.

Nees is na de school begonnen op het kantoor van de Veiling in Zaltbommel en na 3 jaar verhuisd naar de Rabobank te Hedel.

Als hobby is ze graag bezig met handwerken, puzzelen en lezen. Verder bezoeken ze alle verjaardagen van de kinderen en kleinkinderen hier in Nederland en soms in het buitenland. Ze hebben een familiebijeenkomst gehad in de Molen de Zwaluw in Kesteren. Daar waren alle eigen kinderen aanwezig met hun vrouwen, behalve één schoondochter. Ze misten ook de buitenlandse kleinkinderen. Ook dit bij elkaar zijn was een grote zegen, want dat komt niet zo veel voor.

Veel mensen uit Nederhemert en het hele land hebben kaarten gestuurd en hun meelevens getoond.

Eén wonder willen ze nog vertellen. Toen zij wisten dat ze naar Malawi geroepen waren, waren ze erg bezorgd voor alle ziektes die daar heersen. Ze legden het in het gebed aan de Heere voor. De Heere troostte hen uit Exodus 23:25: 'En gij zult den HEERE uw God dienen, zo zal Hij uw brood en uw water zegenen; en Ik zal de krankheden uit het midden van u weren.' In de gehele periode van 14,5 jaar, dat ze in Malawi waren, heeft niemand van hen in het ziekenhuis gelegen en zijn ze niet echt ziek geweest. Het heeft hen aan niets ontbroken! Ze hebben vele gelegenheden gehad om het Woord uit te dragen tot zelfs 5 gevangenis en op de zondagsschool. In Mattheüs staat: 'Bidt dan den Heere des oogstes, dat Hij arbeiders in Zijn oogst uitstoten.' Het is hun wens dat er nog meer geroepen worden in Nederhemert om uit te gaan en het Evangelie te verkondigen.

Tenslotte willen ze eindigen met: 'Eén ding belangrijk, namelijk dat Zijn Naam (van de HEERE) eeuwig de eer zal ontvangen.'

Dirk Brugmans

*Zijn Naam moet eeuwig eer ontvangen;
Men loof' Hem vroeg en spå;
De wereld hoor', en volg' mijn zangen,
Met Amen, Amen na.*

Huwelijksjubileum

Hans en Ria de Grouw **50** jaar getrouwd

Hans en Ria de Grouw waren 50 jaar getrouwd. Aan de Nieuwstraat 2a in ons dorp wonen sinds 5 jaar Hans (73) de Grouw en Ria (68) de Grouw - van Zuilekom. Zij hebben toen het huis gekocht hebben van Kees en Clazina Oomen. Hans is geboren en getogen in Hedel en Ria komt van geboorte uit Hurwenen. Ik kwam erachter dat dit echtpaar op 14 december 50 jaar getrouwd was, dus ik ga bij hen op bezoek. Ik werd hartelijk ontvangen. Gelukkig kende ik deze mensen al vanuit de senioren groep, die vooral door Ria goed wordt bezocht. De koffie staat klaar en wij beginnen met het gesprek. Het echtpaar heeft een dochter die in Hedel woont.

Hans heeft ruim 40 jaar bij de toenmalige PNEM gewerkt in Den Bosch en heeft ook in die tijd de opleiding Techniker sterkstroominstallatie gedaan en dat met succes afgerond. Hans tuiniert graag en heeft achter hun huis nog een moestuintje waar hij met plezier in werkt in het voorjaar/zomer.

'Wij zijn verhuisd van de Uithovensestraat 35 naar dit huis', zegt Hans, 'omdat bij ons huis in Hedel veel te veel tuin was die bewerkelijk was. Daar gingen vele uren inzitten en dat werd ons

te veel. Dit huis is erg mooi. Ook best nog groot en daarom help ik Ria mee binnen met o.a. stofzuigen enz..'

Hans rijdt ook graag motor in de buurt over de dijken en geniet dan van de natuur. Maar Ria gaat nooit mee. 'Nee,' zegt ze, 'deze motor is te groot voor mij.'

Trombone blazen bij de Laatbloeiërs uit Engelen doet hij ook. Maar het oefengebouw, een cultureel centrum, staat bij de Helftheuvel in Den Bosch, daar oefenen ze wekelijks. Thuis speelt Hans nog wel eens op zijn gitaar, hij is een echte muzikant.

Ze gaan 3 keer per week sporten in een fitnesscentrum in Ammerzoden.

Ria heeft kantoorbaantjes gehad en deed veel administratie. Ze heeft 18 jaar op het Paleis van Justitie in Den Bosch gewerkt als allround administratief medewerkster executie. Ria leest graag en houdt verder van puzzelen, haken en Lego bouwen. Echt, Ria is altijd wat aan het doen.

Ze heeft ook 2

Siamese

katten waar ze veel plezier aan heeft.

Samen gaan ze fietsen bij mooi weer en Ria wandelt ook graag.

Het echtpaar trouwde op het

gemeentehuis van Rossum.

Toen gingen ze 5 jaar wonen in een huisje aan de dijk in Kerkdriel. In

1978 verhuisden ze naar Engelen. Daarna hebben ze nog even in Orthen gewoond en daarna zijn ze neergestreken aan de Uithovensestraat in Hedel en nu dus in Nederhemert.

Ze leerden elkaar kennen op de Alemse kermis. Ria was daar met vriendinnen en Hans met vrienden en zo kwamen de contacten.

Op zaterdag 16 december was er feest in dorpshuis de Gaarde, waar het met familie en vrienden een gezellige middag/avond is geworden.

Aan het einde van ons gesprek willen Hans en Ria nog wel wat kwijt. Ze stellen het zeer op prijs dat ze zo in de gemeenschap van Nederhemert zijn opgenomen. Als import binnengekomen maar daar geen last van gehad. Gerespecteerd. Dat waarderen wij bijzonder. Wat mij opvalt, zegt Ria, is dat iedereen elkaar hier groet. Dat geeft een fijn welkom gevoel! Wanneer wij tijdens het fietsen buiten het dorp iemand tegenkomen die groet, dan zeggen wij tegen elkaar: die komt vast uit Hèmert!

Dirk Brugmans

33 gouden paren

In de Nederhemertse Gaarde

'In de tweede helft van 2023 was of bent u 50 jaar getrouwd.

Gefeliciteerd met dit gouden huwelijk.

Graag nodigen wij u uit voor een high tea op dinsdag 30 januari 2024 van 14.00 tot 16.00 uur in Dorpshuis De Gaarde, Schoolstraat 8 in Nederhemert.

Wij ontvangen dan alle echtparen uit de gemeente Zaltbommel die van juli tot en met december 50 jaar getrouwd zijn.'

Zo begon de uitnodiging voor de receptie met feestelijke High Tea op dinsdag 30 januari jl.

Gouden Paren, De Gaarde Nederhemert, 30 januari 2024

'Leuk', zei de één. 'Gezellig', zei de ander. Aldus gezegd, hadden wij ons aangemeld voor dit samenzijn.

In de verwachting dat we mogelijk geen bekenden zouden treffen, gingen we die middag naar het dorpshuis. Wel makkelijk dat het in Hèmert is, kunnen we gaan lopen was het idee. We werden hartelijk welkom geheten door onder andere Margot Schreuders, contactpersoon van de gemeente Zaltbommel. En langs de 'rode loper' werden we de zaal ingeloodst. Kleurrijke ballonnen en prachtig gedekte tafels gaven het geheel een feestelijke aanblik.

Van de 40 of 45 (dat was niet helemaal duidelijk) genodigde paren, waren er 33 in Nederhemert aanwezig deze middag. Het toeval wilde dat we bij Cor en Dien van Vuren (Sterakker) en Willy en Cornelis Jan Kreling (Molenstraat) aan tafel kwamen te zitten. Het vierde koppel uit ons gezelschap kwam uit Zaltbommel. Burgemeester Van Maaren opende de middag, bedankte de organisatie en sprak het programma van de middag door. Ondertussen genoten we van koffie/thee en een overheerlijke petit four.

Om een beeld van de aanwezigen te krijgen, stelde de burgemeester vragen zoals uit welke kern van de gemeente men kwam van geboorte en in welke kern je dan nu woonachtig was. Hoeveel van de aanwezige gouden echtparen kwamen uit welke kern? Verder vragen over het jaar van trouwen 1973, de trouwlocaties en bijzonderheden van de trouwdag. Energiecrisis met autoloze zondagen. Voetbal, waarbij de transfer van Johan Crujff naar Barcelona genoemd werd. Het welkomstwoord werd afgesloten met een toast op 50 huwelijksjaren door het glas alcoholvrije champagne te heffen: "Santé, op naar de 60!"

De High Tea was een feest voor het oog, een streling voor de tong en maagvullend! Wat een lekkernijen werden er door Sophia en haar team op tafel gezet! Ze bleven maar af en aan lopen: van mini broodjes, sandwiches, wraps, en andere hartigheden met mini brownies, macarons, scones en overige zoete hapjes tot aan carpaccio, ham/meloen en fruitmix. Teveel om op te noemen en alles overheerlijk.

Aanbevelingen gingen over tafel alsmede adviezen over het gebruik van de clotted cream en jam bij de scones. Ondertussen werd er volop gepraat en bleken we niet helemaal vreemde eendjes te zijn. Ook voor ons waren er, naast de bekende buurtgenoten uit de Molenstraat, toch nog meer bekenden (uit Zaltbommel) in de zaal. Het werd alzo een heel gezellige middag, waarbij een ieder het goed naar de zin leek te hebben.

Om kwart voor vier was het tijd voor de fotograaf. Er moest een groepsfoto gemaakt worden. Klinkt simpel, maar met een kleine 70 mensen is dat niet zo eenvoudig. Echtparen wilden uiteraard bij elkaar blijven en dan is het moeilijk om klein en groot zo te positioneren dat iedereen herkenbaar op de foto komt. Het mocht "knus maar niet klef" in elkaar schuiven van de fotograaf. Inkrimpen was het devies om een ieder op het scherpje te krijgen.

Hierna werd de middag beëindigd, met een 'we zijn bijna bij de 60', 'dank u wel' en 'wel thuis' verlieten we de zaal. Als herinnering en ter gelegenheid van 25 jaar Gemeente Zaltbommel' kregen we allemaal nog een memoryspel van de gemeente mee met de opdracht 'hoe goed kent u uw gemeente!?'.

Ria de Grouw

50 jaar geleden, in 1973, stapten
107.642 stelletjes in het
huwelijksbootje.

50 Jaar getrouwd is Goud. De gouden
kleur kun je gebruiken voor
decoraties, kleding en cadeaus. De
kleuren van al die huwelijksjaren
hebben echter ook een betekenis.
Goud is de kleur van de zon. Goud
staat voor prestatie, vitaliteit, stijl,
vooruitgang, macht, kwaliteit en
triomf. Het is een kleur van rijkdom en
weelde.

Ziek

Iedere ouder zal het waarschijnlijk wel herkennen. Een lichte vlaag van paniek wanneer een van de gezinsleden griep blijkt te hebben.

Nu klinkt dat wel erg heftig, maar toch gaan hier altijd een paar seconden alle radartjes op scherp wanneer de eerste overgeefgeluiden door het huis klinken.

Want natuurlijk is het hartstikke vervelend voor die zieke, maar met dat overgeven komt er een heel proces in werking. Snel komt mama of papa (of als de nood hoog is mama én papa) om het slachtoffer te helpen. De douche wordt aangezet en de zieke wordt lekker onder een warme douche gedaan. Ondertussen wordt het plaats delict gereinigd, gelucht en verschoond.

Natuurlijk worden onderwijl de broodnodige knuffels en kusjes uitgedeeld.

Op één of andere manier lijken deze voorvallen zich voornamelijk voor te doen in de tweede helft van de avond. Wanneer de vaat gedaan is, de was gevouwen, de vloer gestofzuigd, de administratie bijgewerkt en paps en mams nét met een glas drinken op de bank willen ploffen.

Wanneer de zieke dan een half uurtje later gedoucht en wel, weer fris in een schoon bedje ligt en de wasmachine op volle toeren draait, kijken de vader en moeder elkaar aan. Meestal is het moeder die als eerste begint: toch apart, het lijkt wel of ik m'n maag voel draaien. Ik hoop het niet hoor, bromt de vader dan. Hopelijk is het gewoon een gevalletje verkeerd gegeten.

Toch liggen de ouders die nacht niet rustig. Bij ieder kuchje wordt er scherp geluisterd. Is dit hoesten, of is dit overgeven? Uit welke kamer komt het geluid?

Meestal blijkt het hier een kwestie van uren of dagen, voordat de volgende zieken geveld worden door het virus. Zo komt het hier nog weleens voor dat de woonkamer vol ligt met zieke kindertjes. Overal matrasjes, dekens, bakken voor onverwachte maagomkeringen, bekers thee, half afgekloven kaakjes, een spelletje wat toch een beetje teveel gevraagd bleek, enzovoorts.

De laatste griepgolf die door ons huisje ging, velde zowel de vader als de moeder.

De zon daalt in het
westen,
een regenbui doorkruist
de ondergaande zon
en zie,
een boog van kleuren
geeft hoop aan de
donkere lucht

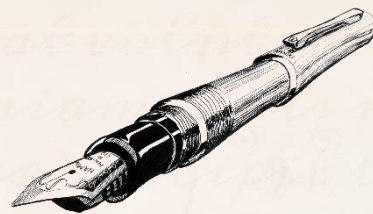
Apache over de Maas.
Laag vliegende
verschijning.
Een machtig schouwspel,
In het avondlicht.
Geen zeldzaamheid
boven de glinsterende
rivier.

Dorpsgezichten.
Een pad naar de molen.
Een schip op de rivier.
Avondrood.
Stilleven van schoonheid,
ode aan het platteland.
Een plek waar tijd vertraagt.

Onderwijs

door de jaren heen

Vlak na de oorlog werden er veel baby's geboren. Wie in die periode geboren zijn worden babyboomers genoemd. Tegen mij hebben verschillende mensen gezegd: jij bent ook een babyboomer. Persoonlijk vind ik het een heel vreemd woord, want het komt op mij over alsof een baby aan de boom groeit en als het rijp is, je het kunt plukken. Ik weet nog dat de kinderen op straat zongen: "Jingle Bell, Jingle Bell, alles gaat op stoom. Behalve kleine kinderen, die groeien aan de boom." Ik heb me laten vertellen dat babyboom Engels is en het geboortegolf betekent.

In mijn peutertijd gingen enkele zussen van mij naar de kleuterschool. Die stond achter het veerhuis. Ik ben daar nooit geweest. Daarom ging ik gelijk toen ik zes jaar werd naar de lagere school. Mijn drie jaar oudere zus zou mij meenemen. Maar ik kwam de eerste dag al te laat. Mijn ouders hadden een paar koeien en mijn vader zei: "Morgenochtend moeten jullie vroeg op, want jullie moeten eerst de koeien mee in de wei brengen voor je naar school gaat." Maar dat liep uit, daarom kwam ik de eerste schooldag al te laat op school. In die tijd begon het nieuwe schooljaar in april.

Toen wij bij de school aankwamen waren alle kinderen al in hun klas. Mijn zuster deed de deur van de eerste klas open en duwde mij naar binnen. Er kwam een wat, in mijn ogen, oudere strenge dame op mij af. Ze vroeg waarom ik niet op tijd was. Ik schrok zo hard dat mijn keeltje dichtkneep van angst en ik er geen woordje

uitgeperst kreeg. Gelukkig was ik net naar de poepdoos geweest, anders was het drama nog groter geworden. Ze pakte mij vast, nam mij mee naar een tweepersoonsbankje en daar moest ik gaan zitten. Voor mij was de toon gezet. Haar naam was juffrouw Verburg. Misschien best een lieve vrouw, maar ik was zo bang als een wezeltje voor haar. Ik wist gelukkig op dat moment niet dat het nog erger kon, want dan had ik het helemaal niet meer zien zitten.

Op haar tafel voorin de klas stond een molentje. Later bleek dat het een puntenslijper was. Ernaast lag altijd een rood potlood. Weet u trouwens dat je met een rood potlood ook andere kleuren kunt schrijven? Wanneer zij bij een leerling stond en die deed iets niet goed, dan tikte zij met de punt van dat potlood tussen je haren door op je hoofdhuid. Onvoorstelbaar hoe zeer dat dit deed. Voor zij de klas rondging voelde zij aan de punt of die scherp was. Was dat niet het geval, dat duwde zij dat ding in het molentje, draaide daaraan, voelde weer aan de punt en deed haar ronde. Als zij naast mij stond, beefde ik als rietje. Je leerde zo wel zo goed mogelijk je best te doen. Wat was ik blij dat ik aan het einde van het schooljaar overging naar de tweede klas. Maar het is net als met een medaille; die heeft een mooie en een minder mooie kant. De minder mooie kant is hier beschreven, dus nu naar het positieve effect. Om de prik met dat potlood te ontlopen deed ik beter mijn best en daar had ik later profijt van.

Een week nadat ik voor het eerst bij haar in de klas kwam, zag ik haar bij ons op de stoep staan met een grote doos in haar handen. Mijn angst voor haar zat er nog aardig in, dus ik maakte dat ik weg kwam. Zij vertrok. De doos bleef achter en ik was nieuwsgierig wat daarin zat. Ik vouwde de bovenkant open en kreeg vervolgens de schrik van mijn leven. Er zat een grote vieze kat in. Zij had mijn vader gevraagd om dat beest dood te schieten en te begraven. Er lag een nieuwe schort bij met het prijskaartje er nog op. Het dode dier moest daar in begraven worden.

Volgens mij zat ik het jaar daarna bij meester Den Dekker in de klas. Ik had enorm veel met hem op. Hij kon zo uit het hoofd geen versje voorzingen. Hij nam dan een ijzeren geval met een U-vorm aan een steeltje. Hij sloeg met dat ding op zijn tafeltje en dan hoorde je een toon. Soms moest hij wel drie keer slaan voor hij de juiste toon te pakken had. Ik snapte er geen bal van, maar hij gelukkig wel. Voor mij gaven alle tonen hetzelfde geluid. Naderhand hoorde ik dat dit ding een stemvork werd genoemd.

Meester den Dekker (links) en meester van Wijk

Ik heb altijd de hoop gehouden hem nog eens te ontmoeten. In 2005 bestond de school 75 jaar en werd er op een zaterdagmiddag een reünie gehouden. Om zoiets geef ik totaal niet. Ik gun het die mensen die naar zulke bijeenkomsten uit zien, maar ze hoeven mij niet te bellen. Ik ben veel liever op het land dan bij dergelijke bijeenkomsten. Maar dit keer vond ik het toch wel lastig om niet te gaan. Als ik later zou horen dat meester Den Dekker er wel was geweest, dan zou ik daar altijd spijt van hebben. Dus toch

maar mijn gepoetste schoenen en schone kleren aangetrokken.

Op school kreeg ik een briefje opgespeld met mijn naam erop. En ja, na even zoeken zag ik hem. Dus ik eropaf. Ik gaf hem een hand. Hij keek op mijn briefje en had gelijk door wie ik was. Hij vertelde dat hij door de jaren heen veel over mij gesproken had tegenover collega's. Dan zei hij dat hij vroeger een jongetje in de klas had die geen andere kennis had dan over koeien, paarden en tractoren en dat het toch geen zin had om zo'n jongen vol met formules en dergelijke te stoppen. Ik antwoordde: "Dat had u goed bekeken."

Even later ontmoette ik nog een juffrouw waar ik bij in de klas gezeten had. Juffrouw Groeneveld. Zij was van geboorte een Hèmerse. Toen zij wist wie ik was, vertelde zij mij dat ze eens op ouderbezoek ging bij ons. Aan mijn ouders vertelde zij dat ik iedere keer over het lijntje schreef. "Ik kreeg als antwoord van je vader: Dat is geen wonder juffrouw, want die lijntjes zijn ook zo dun." Zij kon er later nog om lachen. Zo, mijn missie was geslaagd, dus ging ik snel naar huis om te melken.

Op school kwam ik later bij meester Van Wijk in de klas. Dat is een verhaal apart. Toen hij trouwde, ging hij in de nieuwgebouwde pastorie wonen. Hij boven en meester Chevalking op de benedenverdieping. Op die bovenverdieping ben ik veel bij hem geweest. Zijn vrouw kon hier in ons dorp moeilijk wennen. Dat vond ik voor haar heel erg, want zij was een lieve vrouw. Van Wijk leende nogal eens bij iemand een handkar. Dan moest ik bij hem achterop de scooter en die handkar vasthouden om er bij ons paardenmest mee te halen, want die had hij nodig voor zijn broeibak. Paardenmest broeit, daarom had hij al vroeg in het voorjaar groenten onder glas.

Die scooters waren toen anders dan nu. Ze hadden heel kleine wieltes. Hij had een minder mooie eigenschap, want hij gaf veel leerlingen bijnamen. Daar was niet ieder kind blij mee. Mij had hij ook een bijnaam gegeven, maar ik had daar minder moeite mee. Dan zijn je medeleerlingen het ook weer snel vergeten. Als je het wel erg vond, dan vonden andere kinderen het leuk om je daar mee te plagen. Kinderen kunnen heel hard zijn voor elkaar. Mijn moeder had mij toen al een wijze les

geleerd. Ik deed bij haar eens mijn beklag dat een oudere zus van me mij steeds plaagde. Ze zei: "Ge mot zegge: ut raakt helemal nie mun eer en nog minder mun klee. En esse oe plaoge gao de mee staon laage en dan hebbe ze er gin schikt mer van." En eerlijk waar, het hielp geweldig. Ook later op school.

Op een zekere maandagmorgen was de meester erg depressief. Ik veronderstelde al dat hij iets ergs had meegemaakt, want zo kende ik hem niet. Wat was er gebeurd? Hij reed op zaterdagavond achter zijn vriend die een motor had. Die kreeg een ongeluk en meester Van Wijk zag hem voor zijn ogen dodelijk verongelukken.

Hij was erg kunstzinnig. Als wij het vak tekenen hadden, tekende je een boom, een ander een huis met een slootje, enzovoort. Maar daar ergerde hij zich aan. "Is er nou niemand in de klas die een kunstwerk kan tekenen?", vroeg hij zich af. Niemand wist wat kunst was. Nou, dat zou hij eens even laten zien. Hij begon op het schoolbord met krijt van die krullen te tekenen. Even later ging hij dat met verschillende kleuren inkleuren. "Kijk, dit is kunst." Alle klasgenoten vervolgens ijverig aan het kleuren. De tijd was om en iedereen moest z'n tekening bij zijn bureau inleveren. Bij iedere kleurplaat zei hij: Prachtig. Toen de laatste kleurplaat was ingeleverd ging hij staan en pakte met een rood hoofd het stapeltje kleurplaten. Vervolgens scheurde hij alles doormidden en strooide de snippers door de klas. "Jullie hebben het allemaal van het bord afgekeken," brieste hij. "Dat is geen kunst. Jullie hebben alles nagetekend!" Wat hij voor de rest nog brulde weet ik niet meer, maar als straf moesten wij de snippers die hij van onze tekeningen door de klas verspreid had oprapen.

Op een zomeravond kwam hij aan mijn vader vragen of die met hem op eendenjacht ging. En zo geschiedde. Wij naar de eerste plas waar door de steenfabriek de klei uitgebaggerd was. Toen wij daar aan kwamen, zei mijn vader tegen hem: "Hier heb je mijn geweer en als er eenden komen: "Schieten." En ja hoor, hij schoot er een. De volgende morgen ik naar school. Na het gebed en het zingen van een psalmversje begon hij te vertellen wat hij die avond daarvoor toch meegemaakt had. Hij vertelde een verhaal

waar niets van waar was. Hij kon het zo mooi vertellen dat de kinderen in de klas zaten te brullen van de lach en daar was het hem om te doen. Tenslotte haalde hij mij ook nog enigszins onderuit, dus hij daalde direct in mijn achting.

Jaren later zat onze dochter bij een zus van hem in de klas. Wij naar ouderavond en ik vertelde haar dat ik bij haar broer in de klas gezeten had. Mijn mond werd direct gesnoerd, want over hem wilde zij geen woord horen. Waarom weet ik niet, maar ik vermoedde dat zij in ons dorp te veel negatieve dingen over hem had gehoord.

Wij kregen op een dag visite van mensen uit Katwijk aan Zee die een keer bij ons op vakantie geweest waren. Na het middageten stond er aan de achterdeur een man te roepen. Mijn vrouw ging kijken en de man vroeg of Gijs hier woonde. Ja, zegt mijn vrouw, kom er maar in. Hij kwam de kamer in en stelde zich voor. Toen zag ik het... meester Van Wijk. Hij was inmiddels 50 jaar ouder. Gelukkig kende hij de vrouw die bij ons op visite was. Zij had bij hem op de PABO in de klas gezeten. Nu hoefde ik gelukkig weinig of niets meer te zeggen.

Enkele jaren geleden stapte deze meester onverwachts nog een keer bij ons binnen. Hij was inmiddels weduwnaar. Ik heb het er met hem nog over gehad dat hij zijn vriend voor zijn ogen had zien verongelukken. Hij deed er toen heel nonchalant over. Dat verbaasde mij zeer, omdat ik als leerling meemaakte dat hij hier wekenlang van overstuur was geweest. Inmiddels heeft meester Van Wijk het tijdelijke met het eeuwige verwisseld.

Gijs van de Werken
(wordt vervolgd)

Gijs vertelt

Verhalen uit Nederhemert gebundeld in een boek

‘Gijs vertelt’ over Nederhemert.

Dit is de titel van het nieuw verschenen boek van Gijs van de Werken.

Mijn fiets rolt de dijk af en even later zit ik aan tafel met Gijs. Naar aanleiding van zijn pas verschenen boek, bezoek ik hem. De verhalen kunt u op uw gemak lezen, als u het boek bij 't Kloske koopt. Voor iedereen aan te bevelen. Voor de ouderen die veel ook zelf hebben meegemaakt, maar zeker ook de jeugd, omdat het goed is te weten hoe onze voorouders geleefd hebben en hoe alles tot stand is gekomen, zoals het nu is.

Het gaat over ons dorp in wat ruimer verband. En hoe Gijs tot dit boek is gekomen.

Moet je nagaan, het ouderlijk huis van Gijs, tegenwoordig met het opschrift D'n Ottenhof, staat daar al sinds 1770. Het heeft ooit onder water gestaan in 1864. De verteller werd daar in oktober 1946 geboren. Eigenlijk wilde hij

timmerman worden, maar hij bleek daarvoor niet de nodige aanleg te hebben. Zijn vader zei: "Jongen, je moet gaan doen, wat je graag wilt doen." En zo ging hij naar de landbouwschool in Bruchem. Helaas was zijn vader vaak ziek, zodat Gijs van lieverlee in de boerderij kwam te werken. Hij nam die in 1973 van zijn vader over.

Alle vertellingen komen uit zijn geheugen, heel af en toe raadpleegt Gijs iemand om bijvoorbeeld een jaartal zeker te weten. Een camera gebruikte hij eigenlijk ook niet. Een jaar of vijftien geleden werd het idee geboren om voor de (klein)kinderen een en ander op te schrijven. Dat bleek toch gemakkelijker gedacht dan gedaan. Hij kreeg onverwacht hulp van iemand die met een boot tegenover Maasdijk 32 aanlegde. Die gaf wat aanwijzingen, zodat de verhalen uit de pen begonnen te vloeien. In de laatste jaren zijn er diverse verhalen in de Dorpskrant gepubliceerd. Het idee rees om die te bundelen tot een boek. Daarvoor ging Gijs te rade bij zijn oud-docent Gerrit Verkuil, die later ook veel heeft geschreven over de geschiedenis van de Bommelerwaard.

Gijs, een meester in het vertellen van geschreven verhalen, schuwt geen onderwerp, behalve wellicht godsdienst en politiek, die hij met respect en voorzichtigheid benadert.

Uit zijn leven in ons dorp, vindt Gijs vooral het hoge water in 1995 het benoemen waard. Hij heeft daar ook een dagboekje over geschreven. Bij de eerste

druk gaf hij het boekje de titel 'Watersnood 1995'. Hier kreeg hij later spijt van want zij hadden geen watersnood meegemaakt. Daarom gaf hij bij de tweede druk het boekje een andere titel, namelijk 'Wij moesten vluchten!' In dat boekje staan veel foto's uit die dagen.

Hij vertelde ook dat eerst zijn vader en later hij zelf 58 jaar weiland in pacht heeft gehad op Nederhemert-Zuid vlak bij het Zwin. Dit pachtte hij van een nazaat van een ver voorgeslacht die in het kasteel hebben gewoond. Dat weiland werd altijd gehooïd, soms twee keer per jaar, daarom zijn daar veel zweetdruppels gevallen.

Er waren veel zogenaamde gemengde bedrijven, waar land- en tuinbouw werd bedreven en waar koeien werden gehouden. Waarbij Gijs aantekent dat het melken meer geld opleverde dan het andere deel van het bedrijf. De mensen leefden een eenvoudig en rustig leven, maar echte armoede was er niet en iedereen had voldoende te eten.

Wat ook veranderde is dat er meer mensen van buitenaf in ons dorp kwamen wonen. Vroeger werd een huis verkocht in een plaatselijk café, en dat ging dan bij inzet en afslag. Zodoende bleven de woningen in bezit van de eigen bevolking. Later kwam er steeds vaker een makelaar aan te pas en de markt breidde zich uit.

Vroeger werd al het werk "met de hand" gedaan en werden er nog paarden gebruikt om bijvoorbeeld het land om te ploegen en de goederen te vervoeren. Toen kwam de tractor en meer en meer mechanische hulpmiddelen. De mensen stonden elkaar bij in geval van ziekte en dat ging met gesloten beurs. Ook iets dat meer en meer verdwijnt.

Ook heeft hij het dorpsleven zien veranderen, zoals dat op veel plaatsen ging. Van een agrarische samenleving werd Nederhemert meer en meer een plaats waar de mensen hun brood buiten het dorp verdienen.

Dank je wel, Gijs, voor het gesprek dat we mochten hebben, alsook voor het delen van je kostbare herinneringen en het openen van de poort naar het verleden van Nederhemert.

Gerrit Bouman

MAATSCHAPPIJ VAN WELSTAND IN NEDERHEMERT

Dit hek staat bij de Nagellwei, naast Wielestein aan de Kasteellaan. Eenzelfde hek staat bij de oprit naar de put bij het Sterrenbos. Bij rondleidingen vroegen mensen wel eens of daarmee Maurits van Wassaer was bedoeld. Maar nee, die letters duiden op **Maatschappij van Welstand**. Deze naam zal waarschijnlijk niet bij veel mensen direct een belletje laten rinkelen, vandaar dit verhaal.

De vereniging Maatschappij van Welstand werd in 1822 opgericht in Breda en bestaat nu 202 jaar. Het initiatief kwam van ds. Jacob van Heusden, die geboren en getogen was in Hilvarenbeek en daar ook predikant was. In die tijd heerste er veel armoede op het Brabantse platteland. Van Heusden wilde zijn arme geloofsgenoten helpen en de kleine protestante gemeentes overeind houden. Daarom richtte hij met een aantal anderen, waaronder Vincent van Gogh, grootvader van de beroemde schilder, 'de Maatschappij tot Bevordering van Welstand voornamelijk onder Landlieden' op.

Via de contributies van de leden kocht de vereniging landbouwgronden met boerderijen erop. Die werden vervolgens weer in pacht gegeven aan de arme protestantse gezinnen. Door de tijd heen groeide het bezit van de vereniging met landbouwgrond, landgoederen en bijzondere gebouwen.

De landbouwcrises van midden 19^e eeuw en de grote crisis van de jaren 30-40 van de vorige eeuw hadden een grote invloed op het voortbestaan van de Maatschappij. Pas na de Tweede Wereldoorlog maakte de landbouw grote verbeteringen door. Hogere pachtprizen maakten een positief saldo mogelijk. Zo kreeg Maatschappij van Welstand de wind in de zeilen en werd de doelstelling uitgebreid. Vanaf toen werden niet meer alleen hulpbehoevende protestantse boeren ondersteund, maar ook diaconale en maatschappelijke activiteiten en onderwijs.

In de zestiger jaren kon de Maatschappij van Welstand 50 ha landbouwgrond in de uiterwaarden van Nederhemert verwerven. Dit kwam door Christine Baronesse van Wassaer die in 1932 was getrouwd met Jan Roseboom. In dat jaar lieten zij het huis 'de Ster' in het Sterrenbos bouwen. Jan bekleedde tot zijn overlijden in 1979 veel functies in landbouworganisaties en het politieke bestuur. In 1987 overleed Christine en werd zij begraven op het kerkhof in Nederhemert-Noord. Zij liet een groot deel van haar bezittingen na aan de Maatschappij van Welstand.

Tijdens de Tweede Wereldoorlog waren het veerhuis en drie huizen die tegenover Heusden buitendijks lagen verwoest, er was niets van over. De familie van Kooten uit het veerhuis mocht tijdelijk in 'de Zondagsschool' wonen, nu Kasteellaan 5, aan de straatkant. Dit huis was ook eigendom van mevrouw Roseboom. Barend van Kooten had 10 koeien, die hij op de uiterwaarden mochten weiden. Later werd er een noodwoning gebouwd en nog later bouwde

hij een huis aan de Kasteellaan, nu nr. 12. Mevrouw Roseboom liet toen een huis bouwen voor de waardsman, die moest zorgen voor het verpachten van haar landerijen. De eerste man die het huis bewoonde was Henk van Ooijen. Op het huis kwam de naam 'De Grote Waard'.

Jan van Wijk herinnert zich nog dat hij bij Adriaan van Ooijen in de klas zat en bij hem aan huis kwam. Vader Henk woonde als waardsman van de Grote Waard in het Waardshuis langs de Bergse Maasdijk. Dat huis is na de oorlog gebouwd toen alle huizen 'over de dijk', ook het veerhuis naar Heusden, in de oorlog kapotgeschoten waren. Henk is verschillende jaren ouderling geweest in de hervormde gemeente en ging als zodanig ook weleens voor in leeddiensten, omdat er dan geen predikant beschikbaar was. In juli 1961 is hij 's nachts op 46-jarige leeftijd plotseling overleden aan een hartaanval. De ontsteltenis in Hèmert daarover was groot, want Henk was een gezien man. Als ouderling kon hij echter niet goed door één deur. Henk ligt begraven op de begraafplaats bij de kerk op het Eiland. Zijn vrouw Dien ligt in een rijtje verderop begraven.

Henk werd opgevolgd door Aart van Arkel. Aart woonde in Leersum. Als 25-jarige boerenzoon kreeg hij van de predikant daar de raad om te solliciteren in Nederhemert bij de Maatschappij van Welstand. Hij werd meteen aangenomen en heeft daar nooit spijt van gehad. Hij moest niet alleen zorgen voor de verpachting van de uiterwaarden en andere landerijen, zo'n 150 ha, maar ook het onderhoud van de Nagellwei met het terrein van het 'burgemeestershuis' en daartegenover het huis van de familie Spitzers. In Noord zorgde hij voor het Sterrenbos met het huis dat het echtpaar Roseboom-van Wassenauer had laten bouwen en de boerderij uit de 18^e eeuw. In die boerderij had na de

oorlog mejuffrouw Stierman gewoond, een maatschappelijk werkster, die mevrouw Roseboom aangesteld werd om in Nederhemert de bevolking raad te geven.

Na het overlijden van mevrouw Roseboom en mejuffrouw Stierman zijn beide huizen verkocht, maar de grond blijft van de Maatschappij. Zo is het ook met het Waardshuis. Als de kopers vertrekken, moet het huis eerst aan de Maatschappij worden aangeboden.

Omdat mevrouw Roseboom veel voor de Maatschappij van Welstand had gedaan, werd er een klein standbeeld voor haar opgericht: een kop van haar op een hoge sokkel. Daarop stond de tekst: C. ROSEBOOM BARONES VAN WASSENAER, SCHENKSTER VAN HET "STERRENBOSCH" ZIJ WOONDE HIER VAN 1932 – 1987. Dit stond eerst bij haar huis 'de Ster'. Later werd er op het Landgoed een klein stervormig bosje aangeplant en werd het beeld daarheen verplaatst. Vandalen hebben het daar omgetrokken. Aart liet het er niet bij zitten, hij vond de kop in de nabijgelegen sloot en nam die mee naar huis. Nu staat het weer op de oorspronkelijke plek voor haar woning.

De laatste activiteit van de Maatschappij was de restauratie van het huis Kasteellaan 7, vroeger bekend als 'De zondagsschool'. In vroeger eeuwen was hier een herberg. Na de oorlog hebben er veel families een tijdelijk onderkomen gehad, maar tenslotte was een restauratie hard nodig. Het heeft nu weer een welvarende uitstraling en ook het perceel van het burgemeestershuis ziet er weer goed onderhouden uit.

Trees
Blom

Nederhemert in oude kranten

1954 - 70 jaar geleden

Uit eigen streek

NEDERHEMERT. Met ingang van 1 Jan. j.l. zijn alle polderwegen overgenomen door de gemeente. Wij zullen hopen dat het een verbetering is, aangezien voornoemde wegen zeer slecht zijn, vooral de toegangswegen naar kerk en school. Toch heeft het gemeentebestuur hier reeds een verbetering aangebracht, door een gedeelte dat aansluit op het schoolplein, een goede afwatering te maken door middel van een bovengrondse riolering en tevens van een grintlaag te voorzien. Ook zullen er door het gemeentebestuur stappen gedaan worden om de Nieuwe Schoolstraat door te trekken naar de z.g. Kapelstraat, daar ook dit gedeelte zeer slecht is, mede door de verbouwing van de school. Wij hopen dat de betrokken grondeigenaars hieraan zullen meewerken, en dat dit euvel spoedig wordt opgelost. Verder is door het gemeentebestuur reeds besloten om de z.g. Hemertse Kade deze zomer van een teerlaag te voorzien.

— De huis aan huis collecte ten bate van de Zondagschool, welke in onze gemeente is gehouden, heeft het mooie bedrag van f 350 opgebracht. Alle gevers en geefsters namens Mej. Knoop, leidster der Zondagschool, hartelijk dank.

uit: 'De Bommelerwaard' 15-01-1954

Bijna vergeet ik nog te vermelden, dat de coöperatie ook nog zo'n beetje de drogist is van de boeren. Een wat ongezellige drogist dan, want het meeste wat hij verkoopt is sterk vergiftig. Er staat in Nederhemert meer dan genoeg klaar om de hele Bommelerwaard uit te moorden. Er is keuze uit vele soorten. Voor de ziektebestrijding bij plant en dier, heeft men ntatuurlijk al lang begrepen.

In een slotartikeltje hopen wij onze lezers te tracteren, niet op vergif, maar op een aantal statistische gegevens betreffende „De Onderneming“ te Nederhemert.

uit: 'De Bommelerwaard': Uit een artikel over de Coöperatie 30-03-1954

NEDERHEMERT. Vrijdagmiddag j.l. reed het 7-jarig dochtertje van L. K. met haar 3-jarig zusje achter op de fiets in de Molenstraat. Daar naderde haar van tegenovergestelde richting de motorrijder L. van W. Waarschijnlijk heeft het meisje de motorrijder geheel niet gezien, want ze bleef met haar fiets maar laven, van links naar rechts. De motorrijder probeerde haar nog mis te rijden, maar slaagde daar niet in, zodat de kinderen werden gegrepen en tegen de grond geslingerd. Wonderlijk brachten zij het er met enige ontvellingen af.

uit: 'De Bommelerwaard': 13-04-1954

uit: 'De Bommelerwaard' 09-07-1954

NEDERHEMERT. De heer J. Alderlies-ten, onderwijzer aan de Chr. school, is met ingang van 1 Mei a.s. in gelijke functie benoemd aan de Chr. school te Bleskensgraaf.

— Zaterdag 27 Febr. a.s. hoopt de Werkl. vereniging „Helpt Elkander“ hare 16e alg. jaarvergadering te houden in de Naaischool. Benevens de gewone huishoudelijke zaken, zal een voorstel van het bestuur behandeld worden om tot oprichting te komen van een onderlinge varkensverzekering en een kolenspaarkas. Vooraf zal de beschermheer J. Roseboom een uiteenzetting geven over het nut van deze twee belangrijke punten. Na de pauze zal door de toneelgroep van de Zangver. „De Vervulde Wens“ het toneelstuk opgevoerd worden „Zij die gestuurd werd“. Alle leden worden verwacht.

— Zaterdag j.l. gaf de pas heropgerichte muziekver. „Concordia“ voor een tamelijk goed bezette zaal hare eerste uitvoering in de Naaischool. Het adviserend bestuurslid de WelEd. heer J. Roseboom opende de avond en heet alle belangstellenden hartelijk welkom. Hij sprak zijn verwondering uit dat de muziekver. in tijd van 4 maanden al zo ver is gevorderd, dat zij hedenavond een uitvoering kan geven. Hij prees vooral het werk van de leden, maar bovenal de activiteit van de directeur, de heer Blankers uit Veen. Hierna werd het muzikale gedeelte op zeer goede wijze uitgevoerd. In de pauze werden enkele taarten verloot ten bate van de kas. Na de pauze werd door de toneelgroep van de zangv. „De Vervulde Wens“ op keurige wijze het toneelstuk opgevoerd „Zij die gestuurd werd“.

Tot slot sprak de w.n. Burgemeester v. d. Werken en zeide verwonderd te hebben gestaan, wat hier in zeer korte tijd is opgebouwd. Hij spoorde vooral de jeugd aan om toe te treden als lid van de muziekver. Een bijzonder woord van dank bracht hij aan de heer van Iwaarde uit Kruijningen (Z.) die in onze gemeente geëvacueerd is en die de muziekver. zo prachtig mee heeft opgebouwd.

uit: 'De Bommelerwaard' 23-02-1954

NEDERHEMERT. De Chr. school welke enigen tijd gesloten is geweest wegens verbouwing, is thans zover gevorderd dat voor alle leerlingen de lessen weer begonnen zijn, dank zij de geweldige activiteit van de firma D. Hobo en diens personeel, die in een zeer korte tijd de school geheel heeft verbouwd en gemoderniseerd, zodat zij binnenkort officieel geopend zal worden. Met 1 April werden weer 28 leerlingen toegelaten, waardoor het totale aantal leerlingen is uitgebreid tot 171. Door dit hoge aantal leerlingen mag volgens art. 56 van de leerplichtwet ook een 5e leerkracht worden benoemd.

uit: 'De Bommelerwaard' 09-04-1954

NEDERHEMERT. De Zondag j.l. gehouden collecte in de Ned. Herv. Kerk aan de Noordzijde, ten bate van het bouwfonds, heeft opgebracht f 22,28.

uit: 'De Bommelerwaard' 04-06-1954

NEDERHEMERT. Vorige week werden de bewoners van de dijk, die aan de buitenkant wonen, weer opgeschrikt, door het geroep: de „ka“ loopt over! Dit betekende dan dat hun huizen in zeer korte tijd in het water komen te staan. De brandweerlieden waren spoedig ter plaatse om de mensen te helpen met het in veiligheid brengen van vee, veevoeder en dergelijke.

Dat deze hulp door de mensen op prijs werd gesteld kunt U wel indenken, want door deze hulp is niets verloren gegaan.

31-12-1954

NEDERHEMERT. Onder grote belangstelling hield de Chr. Meisjesv. „Ken Hem in al uwe wegen“ hare alg. jaarvergadering. Ds de Bruijn, Herv. predikant te Well opende de samenkomst met gebed, en liet vervolgens gezamenlijk zingen Ps. 105 : 5. Daarna bracht Judith de Kuiper een bijbel-lesing over „De rijke man en de arme Lazarus“. Verder wisselden samenspraken en gedichten, sommige in proza, elkaar af. De prachtige zang van de meisjesver. werd met aandacht beluisterd. Na de pauze brachten verschillende afgevaardigden van naburige gemeenten hunne felicitaties over.

De Zeeuwse evacuë I. van Iwaarde vertelde over de watersnoodramp van het vorig jaar. In verband met haar vertrek naar eigen woonplaats, werd haar een schilderstukje aangeboden. Namens de meisjesvereniging bood L. van Helvoort aan Mej. Knoop een bloemenmand aan, als dank voor het vele werk dat zij voor de vereniging verricht. Mej. Knoop dankte alle meisjes hartelijk en verzocht Ds de Bruijn te willen eindigen met dankgebed.

— Vrijdag a.s. zal onze gemeente in het tegen staan van het „Veilig Verkeer“, uitgaande van het Verbond voor Veilig Verkeer. Des morgens om half elf arriveert een speciale geluidswagen die op diverse plaatsen in de gemeente op verkeersfouten zal wijzen. Des middags om 3 uur zal in de naaischool voor de kinderen voorlichting worden gegeven. Des avonds om half acht is er in het zelfde lokaal voor volwassenen een filmvoorstelling. Des avonds zal een ander worden opgeluisterd door de muziekvereniging „Concordia“, die ook bij gunstig weer een rondgang door een gedeelte van het dorp zal maken.

Nederhemert heeft geducht op de kop gestaan en is in heel Nederland over de tong gegaan. Een ingezonden stuk gaf ruchtbaarheid aan een vrij onverkwikkelijke zaak en de grote pers heeft er zich gretig op geworpen: het hoofd van de Chr. school werd daarin beticht van het spreken van onwaarheid op een vergadering van de Vereniging voor Christelijk Onderwijs te Nederhemert. Hij zou ontkend hebben, dat hij bepaalde eisen gesteld zou hebben aan het onderwijzend personeel wat betreft het afleggen en ontvangen van bezoeken en het maken van wandelingen op Zondag, terwijl de schrijver van het ingezonden stuk liet origineel van de akte van benoeming van een der leerkrachten bij zich thuis ter inzage legt, waarbij ieder zich er van kan overtuigen, dat het hoofd der school daar eigenhandig de gewraakte eisen in heeft opgenomen.

Er zijn heel felle reacties geweest in Nederhemert. Van de zijde der aanhangers van het hoofd der school vooral. Het gaat daarbij minder over de kwestie van het onwaarheid spreken dan wel over het voor of tegen van de door het hoofd gestelde eisen.

Voor wie ze nog niet in de grote pers gelezen heeft, volgt hier nog eens hetgeen de heer Van Dulst aan de benoemingsakte toevoegde:

„De leerkracht verplicht zich om Gods dag te eerbiedigen, zoals dat in Gods woord geëist wordt, en zal zich onthouden van het visite maken of ontvangen op Zondag.

Ook zal hij, noch zijn vrouw, wandelingen gaan maken op Zondag. Ook in kledij zal hij denken aan 't Schriftwoord: Wees niet hooggevoelende, maar laag. Ook zal hij de oude beproefde waarheid onzer voorvaders naast Gods Woord voorstaan. Ook zal hij zijn vrouw wijzen op haar haardracht. Ook zal zijn vrouw haar lichaamsdelen bedekken zoals het betaamt naar Gods Woord. Alles zal hij doen om te trachten de jeugd voor te gaan in de oude beproefde waarheid.“

De leerkrachten hebben verkozen weg te gaan. Zij hadden dat niet hoeven te doen, al begripen we wel, dat het geestelijk klimaat hen te drukkend werd. Het hoofd der school heeft zeker iets onrechtmatigs gedaan: in een benoemingsakte kan achteraf niet iets worden veranderd en het hoofd der school heeft daar zeker niet het recht toe. De leerkrachten worden benoemd en staan in dienst van het schoolbestuur.

uit: 'De Bommelerwaard'

22-06-1954ummer twee

Natuurinrichting Doornwaard

Eiland Nederhemert

In de Doornwaard, op het eiland Nederhemert, gaat provincie Gelderland 32 hectare nieuwe natuur aanleggen. Begin november zijn we gestart met de uitvoering van de werkzaamheden. Deze bestaan onder andere uit het kappen van niet-gewenste boomsoorten, het plaggen en afvoeren van de voedselrijke bovenlaag van voormalige landbouwgronden, het herstellen van de strang en het aanplanten van hagen. Het resultaat is dat stroomdalgraslanden en glanshaverhooilanden verder kunnen ontwikkelen. De aanwezigheid van water, hooilanden en landschapselementen maakt het gebied waardevol voor vogels, insecten en kleine zoogdieren. De gronden waarop de werkzaamheden worden uitgevoerd,

zijn van particuliere eigenaren en van provincie Gelderland.

Gelderland heeft veel natuurgebieden, samen vormen zij het Gelders Natuurnetwerk (GNN). Delen van de Doornwaard maken deel uit van het GNN. We ontwikkelen nieuwe natuur rondom bestaande natuurgebieden en samen met andere partijen werken we aan natuurherstel. Dit is belangrijk voor het behoud van planten en dieren. Zo versterken we de biodiversiteit.

Van den Brand Groep uit Teeffelen voert de werkzaamheden uit. We verwachten in het voorjaar van 2024 klaar te zijn. Meer informatie vindt u op www.gelderland.nl/doornwaard

Terugkijkend en vooruitkijkend. Wat is er zoal de laatste drie maanden gedaan en wat hebben we voor 2024 in petto.

Wat gaat de tijd toch snel. Als u dit leest is het eerste kwartaal 2024 alweer voorbij.

“Iedereen kent tijd, maar niemand heeft tijd...

Neem de tijd om er voor elkaar te zijn
want een of andere dag stopt de tijd”

Toon Hermans

Loop eens een keer bij een of meerdere activiteiten van ons binnen!

We kijken terug naar de decembermaand van 2023. Naast de wekelijkse activiteiten was de kerstviering op 12 december 2023. Deze middag startten we met koffie en kerstkrans. Daarna de kerstviering. De kerstviering werd muzikaal omlijst door jeugd uit Nederhemert: Loïs van der Zalm, Daniël van der Vliet, Rachel van den Berg, Mirjam Struijk, en Rhodé van der Zalm. Ze begeleiden onze zang met harp, dwarsfluit en piano. Samen vormden zij een jeugdig en enthousiast kwintet. Buiten het

Kerst

programma om verrasten zij ons nog met een prachtig muzikaal intermezzo. Verder luisterden we naar het Bijbelse Kerstverhaal, een gedicht en een vrij verhaal. Na een gezellig samenzijn met een drankje volgde een kerstlunch. Als bestuur zijn we blij met de grote opkomst.

Nieuwjaarsreceptie

Op 9 januari 2024 startten we zoals gebruikelijk met een nieuwjaarsreceptie. In de kleine zaal van het dorps huis, die al snel veel te klein bleek te zijn, wenst iedereen elkaar een gezond en gelukkig 2024. Na de koffie en wat lekkers is het tijd om de prijsbewustheid te testen. Het valt nog niet mee om de prijzen van de aangeboden producten te raden. Er volgt een geanimeerde discussie over prijzen. De producten zijn van de COOP/PLUS en veelal veel goedkoper dan verwacht. We sluiten af met een bingo met mooie prijzen die zijn gesponsord door COOP, 't Kloske, L&L en Mada. Gezelligheid kent geen tijd. De middag is snel voorbij en iedereen is weer bijgepraat. Er zijn weer herinneringen gemaakt.

Saar aan huis- programma

Voordat we het weten is het weer 6 februari 2024. Vandaag staat op het programma "Saar aan huis". Saar aan Huis biedt aanvullende mantelzorg, ook bij dementie. Onze Saars (vrouwen) en Brams (mannen) ondersteunen u niet alleen thuis, maar ook in woonzorgcentra en verpleeghuizen. Uw wensen staan voorop. Zo houdt u zelf de regie. U kunt op een plezierige manier langer in uw eigen omgeving blijven wonen.

Saar aan Huis biedt ook ondersteuning aan overbelaste mantelzorgers. Familie en vrienden helpen graag maar wonen soms ver weg of hebben zelf een druk leven. Onze Saars kunnen dan helpen. Er is er altijd een Saar bij u in de buurt.

Wat kunt u verwachten? Saar aan Huis helpt ouderen om langer verantwoord thuis blijven wonen. Onze Saars helpen met boodschappen

doen, maken met u een wandeling, koken samen en doen kleine huishoudelijke klusjes. Samen spelletjes doen of wandelen. Op www.saaraanhuis.nl vindt u contactgegevens en meer informatie.

Hierna doen we een quiz over ons dorp Nederhemert. Er zijn vier rondes van vijf vragen en drie keuze antwoorden. Met een oranje, groen of blauw blad kunnen de antwoorden worden aangegeven. Na elke ronde is er een prijswinnaar, die een kleine prijs ontvangt. Zijn er meerdere winnaars dan volgt er een shoot-out. Uiteindelijk zijn er uit 3 van de 4 rondes 4 winnaars. Eén ronde levert geen winnaar op.

Inmiddels is de eigen bijdrage 2024, voor de dinsdagmiddag activiteit, van € 5,- (all-in) per persoon ingegaan.

Deze eigen bijdrage is inclusief:

- koffie met een koekje,
- drankje (naar keuze) en 2 hapjes,
- workshop of presentatie, net wat er op het programma staat,
- kosten dorpshuis.

Wat gaan we de komende maanden doen:

5 maart	Jacht en alles wat er mee te maken heeft
2 april	Hersenstichting – hoe werken onze hersenen
2 mei	Buitenactiviteit - is op donderdag
12 juni	Uitje is op woensdag .

Ons uitje op 12 juni 2024 is een week later dan aanvankelijk gepland. Reden: de Oranjevereniging heeft in de eerste week van juni haar feestweek.

Hoe ziet ons uitje eruit? We rijden gezamenlijk in een bus richting Harderwijk. Daar varen we op het Veluwemeer, bezoeken we een palingrokerij en als er nog tijd over is, nemen we een kijkje in Harderwijk. Deze busreis is goed toegankelijk voor iedereen. Ook voor de deelnemers, die lopen een uitdaging vinden. De bus stopt overal voor de deur. In deze busreis zijn lunch, diner, koffie, gebak etc. niet vergeten. We vertrekken uiterlijk 8.45 uur vanuit dorpshuis "De Gaarde" en hopen rond half negen in de avond weer thuis te zijn. Het belooft een mooie dag te worden. Begin mei volgt de

uitnodiging met de mogelijkheid om u aan te melden. We hebben voor 40 deelnemers gereserveerd.

De maandelijkse dinsdagmiddagactiviteit en de open maaltijd worden iedere maand bij de Bommelerwaardgids aangemeld. U vindt ze terug in de digitale uitagenda. Deze activiteit wordt ook aangemeld voor de wekelijkse Bommelerwaardgids/krant. Of dit daadwerkelijk de krant haalt, bepaalt de redactie van de krant. In de winkels in Nederhemert en op het mededelingenbord bij de Molendwarsstraat worden deze activiteiten aangeplakt.

Degenen van wie wij een emailadres hebben, krijgen enkele dagen van tevoren een uitnodiging in hun mailbox.

Wilt u ook een uitnodiging via de mail ontvangen, geeft u emailadres aan ons door.

Al onze activiteiten voor u op een rijtje:

- De eerste dinsdagmiddag van de maand een activiteit, start 14.00 uur
- De andere dinsdagmiddagen koersbal, start 14.00 uur
- Elke donderdagochtend: bewegen voor ouderen start 9.45 tot 10.30 uur
- Elke donderdagochtend: koffie uurtje start 10.30 uur.
- De tweede woensdag van de maand: open eettafel start 11.30 uur

Ons bestuur bestaat uit vijf leden: Kees Oomen, voorzitter, Anneke Bouman, penningmeester, Adrie de Putter, secretaris, Dineke van Steenberg en Arie Verheij, algemene leden. Wilt u meer informatie? Neem dan contact op met Adrie de Putter. (06 23852175) Tot ziens!

RECEPT VAN DE

Paas tiramisu met bokkenpootjes

Nodig voor 6-8 personen:

250 ml mascarpone

200 ml slagroom

50 gr suiker

100 ml espresso

60 ml Amaretto (of amandelsiroop)

2 el Nutella

1,5 pak bokkenpootjes (totaal 300 gram)

250 gram chocolade paaseitjes (allerlei soorten)

1-2 el cacaopoeder

Materiaal

ovenschaal van ca. 20x20 cm

DORPSKRANT

Zo maak je het

1. Klop de slagroom en suiker stijf met een mixer. Roer in een mengkom de mascarpone los met Nutella. Spatel de Nutella-mascarpone door de opgeklopte slagroom.
2. Zet espresso, laat afkoelen en meng de Amaretto er door. Snijd de bokkenpootjes horizontaal doormidden. Dip ze 1 voor 1 in het espresso-mengsel en leg ze op de bodem van een ovenschaal tot de hele bodem bedekt is. Verdeel de helft van het mascarpone-mengsel er over.
3. Hak de helft van de paaseitjes grof en strooi over de mascarpone. Maak nog een laagje bokkenpootjes. En verdeel de tweede laag mascarpone er over. Zet de tiramisu tenminste 30 minuten in de koelkast om op te stijven.
4. Bestrooi voor het serveren met cacao poeder en versier met de hele paaseitjes en eventueel nog een paar bokkenpootjes.

Kleur je mee?

Een lenteplaatje voor iedereen

VAN DE BRANDWEER UIT NEDERHEMERT

Veilig laden, lekker onderweg!

E-bikes, e-scooters en elektrische auto's zijn populairder dan ooit. Met de stijging van het aantal elektrische fietsen, auto's en scooters stijgt ook het aantal branden dat wordt veroorzaakt door de bijbehorende accu's. Goed omgaan met je accu's is belangrijk. Voor de veiligheid, maar ook de duurzaamheid. Laten we inzoomen op de twee populairste accu's op het gebied van groene mobiliteit: de accu van een e-bike én een elektrische auto. Door een aantal makkelijke tips te volgen, verleng je de levensduur van deze accu's én weet je zeker dat alles veilig is.

Met een goed gevoel op pad met je e-bike? Bekijk dan eerst de slimme tips hieronder. Zo weet je zeker dat je ritjes soepel en veilig verlopen. Zorg voor een fijne rit zonder gedoe door onderstaande tips af te vinken.

- ✓ Zorg dat je e-bike stabiel staat, niemand wil een omvaller.
- ✓ Bewaar je accu op een plek waar 'ie geen vlam kan vatten.
- ✓ Een koele, droge stallingsplek is belangrijk, zoals je garage of berging.
- ✓ Vermijd plassen: water is niet echt de beste vriend van je accu.

Hoe laad ik mijn e-bike veilig?

Om de accu van je e-bike in topconditie te houden, geven we je graag een aantal handige tips. Train je accu en houd 'm fit.

- ✓ Laad bij voorkeur overdag, zo ben je er snel bij als er iets mis is.
- ✓ Laad voor de zekerheid in de buurt van een rookmelder.
- ✓ Je accu voelt zich het lekkerst bij kamertemperatuur.

- ✓ Gebruik een geaard stopcontact en de originele lader.
- ✓ Vol = vol. Plug uit het stopcontact als de accu vol is, dat is beter voor de levensduur en veiligheid.

"ZORG GOED VOOR JE E-BIKE, DAN IS ELKE KILOMETER PUUR GENIETEN!"

Hoe onderhoud ik mijn e-bike?

Een rit op je e-bike moet veilig en comfortabel zijn. Je wilt onderweg natuurlijk niet voor verrassingen komen te staan. Onderhoud je e-bike en voorkom dat je stil komt te staan.

- ✓ Een maandelijks douche met spons en water is perfect. Vermijd de hogedrukspuit, we willen de elektronica heel houden.
- ✓ Tijd voor een nieuwe accu na zo'n 4-6 jaar. Recycle de oude bij een fietsenmaker of bij de milieustraat, maar zeker niet bij het gewone afval.

"MEER DAN 100% OPGELADEN GAAT 'T NIET WORDEN HOOR!"

Laadpaal

Je wilt natuurlijk dat het opladen van je elektrische auto snel en makkelijk gaat, maar laten we veiligheid niet vergeten. Als je die laadpaal eenmaal hebt staan, wil je er natuurlijk wel zeker van zijn dat deze veilig en efficiënt gebruikt wordt. Hieronder vink je de essentiële punten af om ervoor te zorgen dat je laadpaal in topconditie blijft en je elektrische avonturen veilig en zorgeloos verlopen.

Als een laadpaal staat, dan staat 'ie. Denk er dus goed over na hoe en waar je deze laat

plaatsen. Hieronder vind je een paar punten om rekening mee te houden.

- ✓ Laat de laadpaal plaatsen door een erkende installateur.
- ✓ Kies een open locatie voor de laadpaal, zoals op de oprit of in de tuin.
- ✓ Zorg dat de laadpaal op een stabiele, stevige ondergrond is geplaatst.

Hoe kan ik veilig laden met mijn laadpaal?

Het laden van je elektrische auto moet snel en makkelijk gebeuren. Maar veilig. Laden is minstens zo belangrijk. Hoe zorg je daarvoor? Hieronder vind je een paar punten om af te vinken.

- ✓ Controleer regelmatig de laadkabel op beschadigingen, slijtage of blootliggende draden, en vervang deze indien nodig.
- ✓ Sluit de laadkabel correct aan op de laadpaal én de elektrische auto, zo voorkom je gevaar.
- ✓ Check zo nu en dan het laadproces van de auto en kijk of er geen problemen zijn, zoals oververhitting.

- ✓ Problemen tijdens het laden? Schakel de laadpaal direct uit bij rookontwikkeling of vlammen.
- ✓ Zorg bij brand of een andere noodsituatie dat iedereen zo snel mogelijk op ruime afstand blijft. Adem de rook niet in en bel direct 112.
- ✓ Ja ja, een onderhoudsbeurt voor je elektrische auto geldt ook voor je laadpaal. Om jouw laadpaal in topconditie te houden, hebben we een aantal tips voor je op een rij gezet.

Hoe onderhoud ik mijn laadpaal?

- ✓ Reinig de laadpaal per kwartaal. Zorg dat de laadpaal uitgeschakeld is en gebruik een zachte spons of doek met een mild afwasmiddel.
- ✓ Voer jaarlijks een inspectie uit volgens de instructies van de fabrikant.
- ✓ Vervang je laadpaal na ongeveer 8 – 10 jaar.

Per 1 maart komt **Jeske Bovendeert** als nieuwe huisarts in opleiding. Hieronder stelt zij zich aan u voor:

Hi allemaal,

Mijn naam is Jeske Bovendeert en ik start 1 maart in de praktijk van dokter van den Dool voor het derde en laatste jaar van mijn opleiding tot huisarts. Ik kom oorspronkelijk uit Boxtel en na 12 jaar in Utrecht gewoond te hebben, ben ik onlangs terugverhuisd naar Brabantse bodem en woon ik nu samen met mijn vriend in Vught. In mijn vrije tijd sport ik graag en is reizen een van mijn grote passies. Na mijn studie geneeskunde heb ik gewerkt bij onder andere de kindergeneeskunde, de spoedeisende hulp en de verslavingsgeneeskunde. Binnen de huisartsgeneeskunde hou ik mezelf graag bezig met preventieve- en leefstijlgeneeskunde. Als u

dus aan de slag wilt met uw gezondheid, zie ik u graag op het spreekuur! Ik kijk er naar uit om jullie beter te leren kennen.

Apotheek

We merken dat er in de apotheek vaak lege strips worden ingeleverd, dit kan gewoon bij het plastic afval! Oude medicatie mag WEL worden ingeleverd bij de apotheek.

Per 1 mei gaat apothekersassistente Ria Westelaken ons team verlaten. We hebben een poosje met haar mogen optrekken. We bedanken haar voor haar inzet en collegialiteit. We wensen haar het goede voor de toekomst.

Vacature

Voor onze apotheekhoudende huisartsenpraktijk de Boterbloem in Nederhemert zoeken wij per 1 mei een Apothekersassistente voor 2 tot 3 dagen. Heb je in het verleden gewerkt als apothekersassistente maar ben je er een tijd uit geweest of heb je de opleiding nog niet volledig afgerond, dan ben je ook uitgenodigd om te reageren. Enthousiasme en flexibiliteit zijn het belangrijkste!

Wij zijn:

- Een geaccrediteerde apotheekhoudende huisartsenpraktijk voor 3000 patiënten;
- Een team van huisartsen, praktijkondersteuners, dokters- en apothekersassistenten.

Wij bieden:

- Een gezellig team om in te werken;
- Een werkplek waar je de gemoedelijke patiënten bij naam leert kennen;

- Een divers takenpakket;
- Salaris conform cao-huisartsenzorg.

Wij vragen:

- Een zelfstandige en proactieve werkhouding;
- Iemand die snel kan schakelen tussen verschillende werkzaamheden;
- Leergierig, bereid om mee te groeien met de praktijk;
- Ervaring CGM is een pré.

Voor algemene informatie:

www.huisartsenapotheekdeboterbloem.nl of neem contact op 0418-552452 om vragen te stellen of een keer te komen kijken. Ben je enthousiast geworden, stuur dan je brief met CV naar huisarts Dhr. J.C. van den Dool jcvandendool@ezorg.nl

Digitalisering in de praktijk

We zijn nog steeds erg druk met de digitalisering binnen onze huisartsenpraktijk. Fijn om te zien dat er al enthousiast gebruik wordt gemaakt van de UwZorgOnline App. We hopen dat steeds meer mensen hiervan gebruik gaan maken! Zo kunnen wij sneller en eenvoudiger zorg verlenen en hulpvragen beantwoorden. Hartelijk dank voor uw medewerking.

Kom je meezingen...

in een gezellig koor?

Kun je zingen? Zing dan mee!!

We willen kijken of er belangstelling is voor het starten van een gemengd koor waar we met elkaar 4-stemmig psalmen en geestelijke liederen kunnen zingen.

Als er voldoende belangstelling voor is, kunnen we op zoek gaan naar een dirigent die ons wil begeleiden.

Hebt u er wel eens bij stil gestaan hoe fijn en goed het is om met elkaar te zingen? Dan is dit je kans om er daadwerkelijk iets mee te doen.

Er zijn diverse mensen in Nederhemert en omgeving die van zingen houden en graag op een koor willen in de omgeving.

Maar je moet er altijd voor naar een ander dorp. Nu is de kans om het in ons eigen dorp op te richten.

Daarom, houd u, hou jij van zingen? Geef dan aan dat je hier voor open staat en mee wil doen.

Bij voldoende belangstelling willen we het verder oppakken en proberen na de zomervakantie van start te gaan.

Het maakt niet uit of je sopraan, alt, tenor of bas bent. Of als je niet weet welke stem je zingt. Geef je ook op. Zodat we straks met elkaar kunnen zingen.

Je kunt een mailtje of appje sturen naar Wim van der Toorn, wcvdtoorn@gmail.com
Tel. 0653432437

Advertentie:

Gevraagd medewerkers voor onze snijbloemenkwekerij in Gameren.

Scholieren en schoolverlaters kunnen ook reageren. BBL opleiding behoort tot de mogelijkheid.

- * afwisselende werkzaamheden
- * werken in een klein team van nederlandse mensen.

Whats app 06-23600077

ROUW

KOON

Op 1 januari 2024 overleed

Karel Dekkers

Echtgenoot van Willie Dekkers - Groeneveld

in de leeftijd van 75 jaar

Laatst gewoond hebbend: Nederhemertsekade 7

Op 9 januari 2024 overleed

Dirk Hobo

Echtgenoot van Willemien Hobo - Rooijens

in de leeftijd van 71 jaar

Laatst gewoond hebbend: Nijverheidstraat 7

Op 13 januari 2024 overleed

Willie van Ginkel - Vervat

Weduwe van Gijsbert van Ginkel

in de leeftijd van 92 jaar

Laatst gewoond hebbend: Hofstraat 1f